

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

COUNTRY HEAT

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

ÜLKE ISISI

OLIVIA T. TURNER

Telif Hakkı© 2025 Olivia T. Turner'a aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için, e-posta Olivia@oliviattturner.com

Çalışmalarımı desteklediğiniz için teşekkür ederim!

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

CONTENTS

[Telif Hakkı](#)
[Ülke Sıcaklığı](#)
[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[9. Bölüm](#)
[Epilog Epilog](#)
[Epilog Daha](#)
[Fazla OTT](#)
[Sesli Kitap](#)
[Takıntılı Ol](#)
[Beni Takip](#)
[Et...](#)

Kirli konuşan, sert düşen ve "benim" kelimesine tam bir cümle gibi davranan taşralı çocuklara.

COUNTRY HEAT

Şişenin içinde boğuluyordum, her şey bitmişti.
Şöhret, kalabalıklar, hayranlar, spot ışıkları.
Sadece hepsinin gitmesini istedim.
Yirmi yıldır country müzik listelerinin zirvesindeydim. Ve her şeyi bırakmaya hazırdım.
Kendimden vazgeçmeye hazırdım.
Ta ki o, karanlık dünyamı aydınlatan bir güneş ışığı gibi hayatıma girene kadar.
Lola Lively.
Ülkedeki en yeni şey. Şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey.
Hayat dolu bir sesle ölü kalbimi yeniden attırdı. Uzak durmalıyım.
Çok yaşıyım, çok bıkkınım ve çok harap durumdayım.
Ama onu gördüğüm andan itibaren başka seçeneğim olmadığını biliyordum. Ona sahip olmam gerektiğini biliyordum.
Onun zaten benim olduğunu biliyordum.
Onun neredeyse iki katı yaşında , ama onun ilki olacağım. Sadece onun.
Sonsuza dek.
O benim hayatımı kurtardı.
Şimdi ona benimkini vereceğim.

Lola, Cash Edwards'ın hoparlörlerinden gelen derin ve hırıltılı sesini ilk duyduğu andan beri ona aşıktır. Ama onunla yüz yüze tanıştığında bu ateşli, tepeden bakan, sahiplenici alfabayla baş edebilecek midir?

GÜVENLİ yaş farkı romantizmi, aldatma yok ve tatlı bir HEA.

BİRİNCİ BÖLÜM

Nakit

"C Ash, seni bekliyorlar!" bağılıyor menajerim Bret kapıma vururken. Gözlerimi devirip, bir okyanus gibi kükrerken, yüz bin kişinin sesini duyabiliyorum.

Yavaşça ayağa kalk. "Cash! Defol git buradan! *CASH!!*"

Şişemden son bir yudum alıyorum ve izmariti kül tablasına atmadan önce sigaramdan son bir nefes çekiyorum.

Bret kapıya vururken, "Bunu bana bir daha yapma," diye bağılıyor. "Yoksa kendine yeni bir menajer bulursun!"

Kapıyı açtığımda onun kırmızı şiş suratıyla karşılaştım. "Bunu son yirmi yıldır ."

"Evet," diyor homurdanarak arkasını dönerken. "Yani, senin saçmalıklarından ne kadar bıktığımı tahmin ."

Kalabalık çıldırıyor. Bağılıyorlar, beni . Lanet olası aptallar.

"Bu saçmalık ne?" Bret'i sahneye kadar takip ederken soruyorum. Hiç de aynı hızda gitmiyoruz, o yüzden iki kat geri gitmek zorunda kalıyor.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Çenesini sıkıyor ve saçını bir avuç tutuyor, koparacakmış gibi bakıyor. Zavallı herif. Son yirmi yıldır menajerim olmak hiç de kolay değildi. Acısına son vermek için onu kovmalıyım. Yapılacak en insancıl şey bu olurdu. Benden yeterince para kazandı.

Lüks içinde emekli olmak için yıllar. Belki de acı çekmeyi seven bir mazoşisttir. Belki de çılgılık atacak kimse olmadan malikanesinde dolaşmaktan sıkılacağından korkuyordur. Ya da belki sadece bana bağımlıdır.

"Bu lanet olası Tennessee Country Festivali," diyor bana tam bir moronmuşum gibi bakarak.

"Tennessee'de miyiz?" Kahretsin. Teksas'ta olduğumuzu sanıyordum.

"Evet, Tennessee'deyiz!" diye bağılıyor, ellerini havaya kaldırarak. "Dünyanın en büyük country festivali! Üç gün sürecek! Elliden fazla sanatçı sahne alacak! Yüz binden fazla insan katılıyor. Alo?!?"

"Cash'e *hemen* sahnede ihtiyacımız var," diyor sert görünümlü bir kadın koşarak gelirken. "Yedi dakika önce sahnede olması gerekiyordu ve bu her şeyi mahvediyor!"

Bret onu sakinleştirmeye çalışarak, "Şimdi gidiyor," diyor. "Bunun için üzgünüm."

Ekibimden biri bana gitarımı uzatıyor ve ben de sanki benim bir parçamış gibi onu omzuma atıyorum. Bunca yıldan sonra, vücudumun bir uzantısı gibi hissediyorum. Başka bir uzuv gibi.

Çelik merdivenlerden yukarı yürüyorum ve kalabalığa bir göz atıyorum. Ne kadar çoklar. Çok mutlu görünüyorlar. Çok heyecanlı. En son ne zaman böyle hissettiğimi hatırlamıyorum.

Bret sahneye çıkmadan hemen önce siyah gömleğimi tutuyor. "Şarkı listesi sende mi?"

"Kahretsin, hayır."

Grubum çoktan sahneye çıkmıştı. Bas gitarist bana "Ne oluyor lan?" der gibi bakıyordu.

Bret bana üzerinde şarkıların olduğu bir işaret kartı uzatırken, "İşte," diyor.

Bir kez baktım ve kusmak istedim.

Aynı on dört şarkı. Tekrar ve tekrar ve tekrar ve tekrar ve tekrar.

Bu şarkılardan *nefret ediyorum*. Onlardan *iğreniyorum*.

Bazen keşke sağır olsaydım da onları bir daha duymak zorunda kalmasaydım diyorum ama bunun doğru olmadığını biliyorum. Her bir nota beynime kazındı ve öleceğim o muhteşem güne kadar tekrar tekrar çalmaya devam edecekler.

O zamana kadar, *Up Shit's Creek* ve *Hometown Hunny* benim için tekrarlanıyor.

Sahneye geri dönerken iç çektim.

"Cash!" Bret seslendi. Ona dönüyorum. "Bu sefer biraz coşkulu ol. Lütfen."

Homurdanıyorum ve sonra sahneye çıkıyorum.

Kalabalık sağır edici. Yüz binden fazla moron bana bağıyor.

Kapa çeneni, çığlık atmak istiyorum. .

Mikrofonun önünde duruyorum ve sesleri daha da yükseliyor. Umarım uzaktaki yağmur bulutları bu tarafa gelir ve hepsini ıslatır. İşte bu bir gösteri olurdu.

Mikrofona boğazımı temizliyorum ve şempanzeler gibi bağıyorlar.

"Merhaba Tennessee," diyorum. Daha fazla çığlık. "Ben Cash Edwards ve bu da *Broken Rancher*."

Davulcu, Mike ya da Mark ya da yeni adamın adı her neyse, çalmaya başlıyor ve aptallar okyanusundan gelen çığlıklardan oluşan bir tsunami üzerimize doğru geliyor.

Sırıtiyorum, şarkı söylemek yerine onlara bağırmaya başlarsam ne olacağını merak ediyorum. Onlar hakkında *tam olarak* ne düşündüğümü söylüyorum. Bu hayranlar bir lanet. Hayatımı mahvettiler. Bir düzine kayıt telefonu suratıma fırlatılmadan bir paket sigara bile alamıyorum. Ben lanet bir mahkumum. Hayatım bir şaka.

Kimsem yok. Hiçbir şeyim yok. Evet, arabalarım, evlerim ve sadece iki bileği olan biri için çok fazla saatim var. Neden insanlar bana hep saat veriyor? Bir iş toplantısına bile yeni, parlak bir altın saatle çıkmadan giremiyorum. Ben saat bile takmam.

Bu lanet insanlar... Hepsi kocaman gözlerle ve kocaman gülümsemelerle bana bakıyorlar. Çoğu benim yerimde olmak istiyor. Ellerinden gelse benimle yer değiştirirler. Bilmedikleri şey ise benim onlarla bir saniyede yer değiştirebileceğim. Pembe saçlı ve beyaz güneş gözlüklü o ucube bile.

Onlar arkadaşlarıyla evlerine gidip aileleriyle birlikte olurken ben tek başıma başka bir yalnız otel odasına gitmek zorunda kalıyorum. İçeceğime buz bile alamıyorum çünkü bir grup sinir bozucu hayran koridorda fotoğrafımı çekmek için bekliyor.

Normal bir hayatları var. Ben *bunu* alıyorum. İnsanlar bana bağıyor. Telefonlarını yüzüme tutuyorlar. Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorlar ve umurlarında da değil. Gerçek beni bilselerdi tezahürat yapmazlardı. Otoparka doğru giderlerdi.

Kariyerimi kırık kalpler ve kayıp aşklar hakkında şarkılar söyleyerek geçirdim ama ikisini de yaşamadım. Hakkında şarkı söylediğim duyguların hiçbirini yaşamadım. Hepsi saçmalık. Hepsi sahte. Hepsi cüzdanlarını açsınlar diye kalabalığı kandırmak. Ben aşk hakkında şarkı söyleyen bir dolandırıcıyım, ama sahip olduğum tek şey ilgisizlik. Tek sahip olduğum uyuşukluk.

Rolüm geliyor ve alışkanlıktan şarkı söylemeye başlıyorum. Saçma sapan sözlere dikkat bile etmiyorum. Sadece hareketleri . Yine cansız bir performans sergiliyordum.

*"İlçe fuarında kalbimi aldı,
umursamıyormuş gibi paramparça etti."*

Kalabalık dans ediyor ve şarkı söylüyor. Büyük bir parti ama davet edilmeyen tek kişi benmişim gibi hissediyorum.

Kalabalığı tararken şarkı söylemeye devam ediyorum. Bir kız tişörtünü kaldırıp bana göğüslerini gösterdi. Sanki sikimdeymiş gibi. O kadar çok şovda o kadar çok meme gördüm ki, benim için otoparkta martı görmek kadar heyecan verici. Gömleğinizi indirin, bayan. Umurumda değil.

*"Çığ gibi gelen duygular,
Babamın çiftliğinde paramparça oluyorum."*

Koroya girdiğimde hepsi alkışlıyor.

Dikkatimi bile vermiyorum. Sadece bunu atlatmak istiyorum, böylece otelde yatağıma uzanabilir, bir şişe Jack açabilir ve bayılana kadar Netflix'te boktan bir dizi izleyebilirim.

Şarkı davulların vuruşuyla biter ve kalabalık patlar.

Siktir, sıradaki şarkı ne?

Arka cebimden işaret kartını çıkardım ve... oh, orospu çocuğu! *Boktan* kataloğumdaki tüm boktan şarkılar arasında en nefret ettiğim *Busted and Bruised* olmalı.

Bunu yirmili başında, yaratıcılığın şu anki kurumuş tozlu çöl yerine bir nehir gibi aktığı zamanlarda yazdım. Yirmi dakika içinde yazmıştım. Annemin çimlerini biçerken bana bir rüya gibi tamamen şekillenmiş olarak geldi. Kaybetmeden önce garaja koştum ve babamın motorlu testeresinin kullanım kılavuzuna karaladım. Çok kızmıştı.

Kaydedip dünyaya duyurduğumda, otuz altı hafta boyunca ülkenin bir numaralı hit şarkısı oldu.

Kırk iki yaşındayım ve şimdi anlıyorum ki o gün bana gelen şey bir rüya değildi. Lanet olası bir kabustu. Bir lanet. O şarkı

Beni havaya uçuran şey buydu ve korkunç hayatım o zamandan beri asla gibi olmadı.

"Aranızda hiç kendini ezilmiş ve morarmış hissedenden var mı?" Kalabalık aptalca bir tezahüratla tutuşur.
Bas gitar başladığında iç çekiyorum. Aptallar için bir kez daha... Lanet olsun...

Elimi sallayarak, "Teşekkürler Tennessee," diyorum.

Kalabalığa bakıyorum. Hepsi tezahürat yapıyor, bağırıyor ve yüzleri kıpkırmızı olana kadar böğürüyorlar.

Bunu istediğimi düşündükleri aklıma geliyor. Bundan gurur duyduğumu düşünüyorlar. Kendimi iyi hissetmemi sağlıyorlar.

Tek istediğim bir konuşma yapmak. Gerçek, ayakları yere basan, meşru bir sohbet. Kamera omzunun üzerinden kayıt yaparken bana aynı aptalca soruları tekrar tekrar soran bir Hollywood muhabiri değil. İmzamı almaya ya da benimle selfie çektirmeye çalışan düzinelerce hayranın birbirini itip dirseklemesi değil. Herkesin bana yalakalık yaptığı bir iş toplantısı değil.

Sadece bir sohbet. Kahve içilen bir masada. Kamp ateşinin önünde bir bira. Herhangi bir şey. Bu canavarlık yerine bir kez olsun gerçek bir insan bağlantısı. Bu doğal olmayan şey her neyse.

Son bir kez el sallayıp sahneden iniyorum.

Bret orada, rahatlamış görünüyor. Ona istediği coşkuyu veremedim ama en azından sahnede sigara içmedim ve seyirciye küfretmedim. Bunu bir zafer olarak sayıyor.

"Sana artık *Busted and Bruised* oynamak istemediğimi söylemiştim," diye hırlıyorum ona.

"Biliyorum," diyor sesi . "Ama bu senin en büyük hitin! Onu çalmak zorundasın. Yüz bin seyircinin hepsi bunu bekliyor. Bencil olma Cash."

"Bencil mi?!" Ona saldırmak üzereyken söyledim. Hayatımla ilgili hiçbir şey bencilce değil. Yaptığım her şeyi için yapıyorum. Onun için, plak şirketi için, yapımcılar için, grup için, hayranlar için. Kendim için bir şey yapacak kadar cesur olsaydım, dudaklarım bir tabancanın namlusuna sarılmış olurdu.

"Sana söyledim, oynamak istemiyorum-"

Uzakta yürüyen bir illüzyon olması gereken şeyi gördüğümde kelimeler ağzımdan kayboluyor. Etrafı yarım düzine insanla çevrili bir odada kaybolana kadar ona bakarken kalbim duracak gibi oluyor.

"Nakit mi?" Ben ağzım açık bir şekilde kapanan kapıya bakarken Bret "Cash" diyor. "Cash, iyi misin?"

Nefes alamıyorum. Düşünemiyorum. Duramıyorum... bakıyorum...

Onun gerçek olmasına imkan yok. O bir halüsinasyondur. Bir fantezi.

Yıllar boyunca kullandığım onca uyuşturucu ve alkol beni ele geçirmeye başladı. Beynimi çürütüyor olmalı.

Ama sonra bir koruma içeri girmek için kapıyı açıyor ve onu bir kez daha görüyorum.

Kanepede oturuyor, beyaz jean eteğinin altında pürüzsüz bacaklarını birbirine bastırmış. Ellerini kucagında kavuşturmuş, annesi olması gereken kişiyle vokal ısınması yapıyor. Bakmadan duramıyorum. Uzun sarı kıvrıkcık saçları, parlak yeşil gözleri ve genç coşkulu tavrı. O bir rüya. Bir ilham perisi. Hayallerin gerçeğe dönüşmüş hali.

Melekler nasıl görünüyorsa o da öyle. Gençliğini ve heyecanını hissedebiliyorum ve bu bulaşıcı.

"Sen... *gülümsüyor* musun?" Bret şaşkınlıkla bana bakarak soruyor. "Hayır," diye kaşlarımı çatıyorum.

"Sadece... Kim o?"

O bir göz attıktan hemen sonra kapı kapanıyor.

"Bu Lola Lively," diyor. "Yeni moda. Ülkede iki numaralı country pistine sahip."

Kapalı kapıya bakarken sertçe yutkunuyorum. "Bir numaralı parça?"

"Öyle, Cash," diyor göz devirerek.

Ayaklarım hareket etmeye başladığında "Onunla tanışmak istiyorum," diyorum.

"Şimdi gidiyor," diyor. "Nereye gidiyorsun? Cash!" Kapı patlayarak açılır ve etrafı ekibiyle çevrili bir şekilde dışarı çıkar.

Sahneye doğru ilerlerken bir adım geri çekilip huşu içinde ona .

Kalbim o kadar hızlı çarpıyor ki göğsüm parçalanacakmış gibi hissediyorum.

Ona yaklaşmak, onu koklamak, onu izlemek, ona dokunmak, güzelliği ve masumiyeti tarafından yutulmak için çaresizce eğildiğimi hissediyorum. Ona *ihtiyacım var*. Daha önce hiçbir şeye ihtiyaç duymadığım gibi.

Sahnenin kenarında durmasını izlerken kalbim sızlıyor. Kendi kendine konuşuyor, kendini heyecanlandırıyor.

Bu kız numara yapmıyor. Hayranlarına gerçek bir gösteri sunmak için kendini hazırlıyor.

Özel, mahrem bir şeye tanıklık ediyormuşum gibi geliyor ama kafamı çeviremiyorum. Ona öylece bakarken, sertleşmiş içimdeki sivri uçlu kesikler beni bir deprem gibi parçalara ayırıyor. Kurumuş ve kırılmış eski Cash parçalara ayrılıyor, enkazdan yeni, uyanık ve farkında bir Cash çıkarken yere düşüyor.

Sahneye zıplarken her tarafım titriyor, neşeli ve hayat dolu görünüyor. Kalabalık ona bayılıyor. Tezahürat yapıyor ve bağırıyorlar, harika bir şova hazırlar.

Mikrofona, kalbimin kulaklarımdaki şiddetli çarpıntısından tam olarak duyamadığım birkaç mutlu kelime söylüyor.

Bana bir şeyler oluyor. Onu şarkı söylerken izlerken bir şeyin beni ele geçirdiğini hissediyorum.

Farklı hissediyorum. Canlanmış
hissediyorum. Bu o.

Gözlerimin üzerinde olduğu her saniye her şey değişiyormuş gibi hissediyorum. Onun oyununu izlerken yeniden doğuyorum.

İşleri yapmanın eski yolu bitti.

Tekrar umursamanın zamanı geldi.

Önemseme zamanı.

Ve o kızı alıp benim yapmanın zamanı geldi.

İKİNCİ BÖLÜM

Lola

T Onunki çılgınca. Çok fazla insan var.
Bana gülümseyen, şarkılarımı söyleyen, müziğime eşlik eden yüzlerden oluşan bir okyanus gibi. Bu inanılmaz bir şey. İnanılmaz bir şey.

Ruhumun Maçı'nı bitirirken tezahüratların sesi o kadar yüksek ki içim titriyor. Titreşimleri ayaklarımda hissedebiliyorum. Kükreyen kalabalığa huşu içinde bakarken gülümsemekten yanaklarım acıyor.

Bateristim Rachel'a dönüp gülümsüyorum. O da bana göz kırptı. Bu şimdiye kadar çaldığım en büyük kalabalık olduğu için kuliste biraz korkuyordum ve o beni sakinleştirmeye yardımcı oldu.

"Bu seninle ilgili değil, Lola," dedi bana. "Gergin senin işin değil. Kendine odaklanmak senin işin değil. Onlar buraya eğlenmeye ve muhteşem bir şov eşliğinde dans etmeye geldiler ve senin işin de onlara bunu sunmak. Kendinize değil onlara odaklanın, iyi olacaksınız."

Ona göz kırpıyorum ve derin bir nefes alarak kalabalığa dönüyorum. kadar çoklar ki. Bunun başıma geldiğine hâlâ inanamıyorum. Hayallerimin gerçekten gerçekleştiğine.

Çok vahşi. Dünyanın en şanslı kızı ben olmalıyım. En azından öyle hissediyorum.

"Bisküvi ve konyak seven var mı?" Mikrofona söyledim.

Kalabalık patladı. *Vay* canına. Yanaklarımın ısındığını hissediyorum. Göğsümde bir hafiflik. Müzik çalmaya başladığında enerji ve adrenalın damarlarıma hücum ediyor.

Bu şarkıyı kimsenin bildiğini bile bilmiyordum. Benim single'larımdan biri değil. Sadece benim sevdiğim ama başkalarının seveceğini düşünmediğim eğlenceli bir parça. Ama kalabalığın dans edişine ve harika vakit geçirmesine bakılırsa, yılın şarkısı olduğuna yemin edebilirsiniz.

Çalması zor bir parça ve benim rolüm geldiğinde biraz gerginleşiyorum. Gitarıma sarılıyorum, keşke annemin tavsiyesine uyup benim yerime Sasha'nın çalmasına izin verseydim diyorum. Oldukça iyi bir gitaristim, ama tüm sinirlerim beni Özgürlük Çanı gibi çınlatırken, biraz titriyorum.

*"Viskiniz sizde kalabilir,
şekeriniz sizde kalabilir."*

Aman Tanrım! Kelimeleri bile biliyorlar!

Çocukluk odamda yazdığım şarkıyı yüz bin kişi bana geri söylerken o kadar duygulandım ki gözlerim doldu. Bu hayatımın en muhteşem anı.

*"Tek ihtiyacım olan,
Bisküvilerim ve konyağım."*

Ben eşlik edip şarkı söylemeye devam ederken herkes alkışlıyor.

Burada saf mutluluk var. Bu sahne benim olmak için doğduğum yer.

İyi gidiyorsun. et. Kahretsin, o notu kaçırdım. Önemli değil.

Devam edin. Kalabalık seninle. Eğlenin. Gergin olmayın.

Siktir , em ve topal kaz ördeği yap. Amcam böyle der. Ne anlama geldiğini de bilmiyorum, eminim o da bilmiyordur.

Nakarat ilerlerken derin bir nefes alıyorum.

*"Büyükanne çiftlik evinin mutfağındaki masada,
pencereden dışarı bakarken, onun kayıp olduğunu
bilirsiniz,*

Büyükbabamı etrafta koşuştururken görmek, o her zaman çok .

Bisküvi ve brendi eşliğinde eski anılara ağlarken." Herkes

benimle şarkı söylüyor. Yani, *herkes!*

Ağlamamak için kendimi zor tutuyorum. Umarım herkesin hayatında böyle bir an olur. Her şeyin bir araya geldiği ve mükemmel olduğu bir an.

Gösterinin geri kalanı bir rüya gibi geçiyor. Tüm zaman boyunca kendimi müzikle ve kalabalıkla bütünleşmiş hissediyorum.

Plak şirketimle anlaştığımdan bu yana yaşadığım tüm deneyim bir mücadele oldu ama bu... Bu her şeye değdi.

Şarkılarım, albümdeki sıraları, albümün adı, kapağı, hatta kıyafetlerim ve saçlarım üzerinde bile tartışmalar oldu. Kişiliğimin her bir parçasını şekillendirmek, kendim olmama izin vermek yerine beni bir kişiliğe dönüştürmek istediler.

Sonny adında bir sümsük olan plak yapımcısı bir iş toplantısında, "Senden iyi kız bakire rolünü oynamanı istiyoruz," dedi. "Masum bir bakireymişsin gibi davran. Doğru erkeğin gelmesini bekliyormuş gibi davran. Yalan söylemekte sorun yok."

Orada şok olmuş ve iğrenmiş bir şekilde oturduğumu hala hatırlıyorum. Aslında bakireydim (ve hala öyleyim). Doğru erkeğin gelmesini beklediğim için rol yapmama gerek yoktu - büyülü, karşı konulmaz bir aşk ilişkisiyle ayaklarımı yerden kesecek bilge, yaşlı bir ruh. Sanırım Sonny yoluma çıkan her erkekle yattığımı sanıyordu.

O anda kendime söz verdim; ne düşünürlerse düşünsünler, ne söylerlerse söylesinler ya da beni neyle tehdit ederlerse etsinler, ben sadece kendim olacaktım. İster kabul etsinler ister etmesinler. Ama zaten doğal olarak 'tatlı kızı' tipinde olduğum için tek kelime etmediler.

Kalabalığa el sallıyorum ve onlar kükreyip alkışlarken, beni sevgi ve şefkat yağmuruna tutarken gülümsüyorum. Keşke oraya gidip her birine sarılabilseydim.

"Seni seviyorum, Tennessee!" Bağırıyorum ve hepsi tekrar patlıyor. Bu çok eğlenceli. Sanki yüz bin kişilik kendi orkestramın önünde bir şef gibiyim.

Menajerim Karen'ın sahnenin yanından bana el salladığını görüyorum. Bana gitme vaktinin geldiğini işaret ediyor. Sırada Candice ve The Crows var. Onları gerçekten görmek istiyorum. Umarım sahne arkasındaki ekip sahnenin yanından izlememe izin verir.

Cash Edwards'ın performansını kaçırdığıma hâlâ inanamıyorum. O benim favorim. On iki yaşından beri ona aşığım.

Ailemin evindeki yatak odamda hala onun posterleri asılı ve onları indirmeyi reddediyorum. Umarım onunla tanışabilirim.

Bir el daha sallayıp sahneden ineceğim.

Karen gitarımı alırken "Bu mükemmeldi," diyor. "Bir sanatçı olarak gerçekten kendine geliyorsun."

"Herkesin Biscuits and Brandy'nin sözlerini bildiğine inanamıyorum." Her şeye hayranlık duyuyorum. iyi geçmesi, sözleri bilmeleri ve kalabalığın *hâlâ* beni alkışlıyor olması.

"Tabii ki biliyorlar," diyor beni arka tarafa yönlendirirken. "Albümün tamamı harika! İkonik olma yolunda Gerçek bir vokal güç merkezi."

İltifatlarından sıyrılıp arka tarafa doğru devam ediyorum. Kimsenin sizi uyarmadığı şey bu. Gerçekten dikkat etmeniz gereken şey. Etrafımdaki herkes bana övgüler yağıyor. Bunları dinleyip de büyüklük taslayamam. Nereden geldiğimi hatırlamalıyım. Kim olduğumu hatırlamalıyım.

Muhteşem grubum bana yetişiyor ve büyük bir grup kucaklaşmasıyla kutlamak için bir dakikamızı ayırıyoruz.

"Hepiniz harikayız!" Onlara söyledim. "Çok teşekkür ederim. Söyleyecek kelime bulamıyorum."

"Eğlenceliydi," diyor Rachel gülümseyerek. "Sen, kızım, müthiş bir oyuncusun."

"Ve sen de çok iyi bir davulcusun!"

Gülüşerek odama doğru yürüyoruz ama *onun* bana baktığını görünce yüzümdeki gülümseme eriyor.

O = Cash Edwards.

Gerçek hayatta. *Bana* bakıyor.

Çok iyi tanıdığım o yoğun kahverengi gözlerin bana odaklanmasıyla içimi ılık bir ürperti kaplıyor. Elleri cebinde metal bir sütuna yaslanmış, utanmazca bana bakıyor.

Ayaklarım yavaşça durdu.

"Ne oldu?" Rachel yüzümü gördüğünde söylüyor. Benim baktığım yere bakıyor ve ciyaklıyor. "Bu Cash Edwards! Aman Tanrım. Aman Tanrım. Aman Tanrım. Tanrım!"

Hemen yanına koşar ve heyecanla önünde bir aşağı bir yukarı zıplar. Rachel göz kamaştırıcı ama adam ona bakmıyor bile. Gözleri tamamen bana odaklanmıştı.

"Büyük bir hayranınızım Bay Edwards!" diyor bana bakarken. "Bir selfie alabilir miyim?"

Adam kabul ediyor ama ne ona ne de yüzüne tuttuğu telefona bakıyor.

Neler oluyor?

Cash Edwards, country süperstarı, ikon, hayatım boyunca aşık olduğum, idolüm, dünyanın en yetenekli adamı bana bakıyor.

Onun. O bakıştan yayılan sahiplenmenin soğuk bir gecede sıcak bir battaniye gibi beni sardığını hissedebiliyorum.

Arkama bakıyorum, Patty Wilmington'ı ya da Cassidy Cline'ı ya da orada duran diğer daha güzel, daha popüler, daha yetenekli country şarkıcılarından birini göreceğimden eminim, ama kimse yok. *Bana* bakıyor.

Oraya gitmek zorundayım. *Ben gidemem.*

Kararı benim elimden aldı ve önce o geldi.

Tanrım, çok seksi. İnanılmaz derecede seksi. Kahverengi bir pantolon ve göğsünün üst kısmını görebileceğim kadar açık düğmeleri olan siyah düğmeli yakalı bir gömlek giyiyor. Kahverengi saçları dağınık, yanaklarında ve güçlü çenesinde kirli sakal var ama iyi görünüyor. Ona çok yakışıyor. Bu muhteşem adama her görünüm yakışıyor.

"Sen Lola Lively'sin," diyor dünyanın dört bir yanındaki kadınları kendisine aşık eden o tok sesiyle.

Sesimi bulmaya çalışırken titriyorum. "Öyleyim."

Adımı biliyor. Cash Edwards gerçekten adımı biliyor! "Çok güzel bir sesin var," diyor başını sallayarak.

Göğsümden kopmaya çalışan çığlığı tutuyorum. "Gerçekten mi?"

Başını sallıyor ve gözlerim çenesinin keskin kenarına kayıyor. Ağzına giden çizgiyi takip ederken ürperiyorum. Dudakları çok şehvetli. Çok seksi. Bu dudakların aynısını onlarca kez öpmüş olabilirim, sadece duvarımdaki posterinde vardı.

Hâlâ burada olduğuna inanamıyorum. Gerçek olduğundan emin olmak için ona dokunmak istiyorum.

"Performansını izliyordum," diyor karanlık gözlerini bana dikerek.

"Sen türünün tek örneğisin. Çok özel bir şeysin."

Bugüne kadar kariyerimde pek çok önemli olay yaşadım -şarkımı radyoda ilk kez duymak, alışveriş merkezinde plağımın satıldığını görmek, ilk imzama atmak- ama Cash Edward'ın seksi ağzından çıkan cesaret verici sözleri duymak listenin en başında yer alıyor.

"Senin büyük bir hayranınım," diyorum ona abartılı görünmeye çalışmadan ama pek de başarılı olamıyorum. Muhtemelen şu anda ona huşu içinde bakarken gözlerimde küçük kalpler var. "Büyürken benim için büyük bir ilham kaynağıydın. Senin sayende şarkıcı oldum."

Menajerim Karen geldi ve kolumu tuttu. Ciddi misin? Bu kadın her zaman en kötü zamanda burnunu işime sokuyor.

olası zamanlar.

"Hemen gitmeliyiz," diyor. "Bu akşamki gösteri için seni uçağa bindirip New York'a götürmeliyiz."

Tanrım, hepsini unutmuşum. Jimmy Owens ile Canlı Tonight Show'da sahne alacağım. Dört gözle bekliyordum ama şimdi tek istediğim Cash'le kalmak. Ayrılmak istemiyorum. Ne yazık ki Karen'in tutuşu gittikçe sıkılaşıyor.

"Gidelim," diyor beni çekmeye başlarken.

Cash diğer kolumu tutarak beni yerimde tutuyor. "Seni tekrar görmeliyim."

söylerken kızgın gözlerinde bir çaresizlik var, sanki benden ayrı kalma düşüncesi onu eziyormuş gibi.

"Perşembe günü Graham Marshall'ın lansman partisine gel," dedim. "Austin'deki çiftliğinde."

"Orada olacağım," diyor bana vücudumu titretecek kadar yoğun bir şekilde bakarken. "Seni bekliyor olacağım."

Zekice, havalı, sofistike bir söylemek istiyorum ama Karen beni hayallerimin erkeğinden uzaklaştırmadan önce tek söyleyebildiğim "tamam" oluyor.

Ben köşeyi dönene kadar gözlerimiz birbirinden hiç ayrılmıyor.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Nakit

I Çatı katındaki otel odamın etrafında volta atan vahşi bir hayvan gibiyim. Sadece üç saat oldu. Üç gün nasıl dayanabilirim bilmiyorum.

Onu tekrar görmeme üç gün kaldı.

Normalde, geceyi uyuşukluk içinde geçirirken bir şişe kapıp yarısını kanepeye gömerdim ama bu gece öyle değil. Susuzluğum gitti. İlgisizliğim yok oldu. Bu çok garip bir şey, sanki biri bir düğmeye bastı ve şimdi vücudumdaki her sinir ucu çatırdıyor. Elektrik gibi. Göğsümde bir kükreme hissediyorum.

Yaşadığımı hissediyorum.

Ve tam olarak nedenini

biliyorum. Lola Lively.

Onu düşünmeden, ona takılmadan duramıyorum.

Melodik sesini.

Melek gibi gülümsemesi.

Büyüleyici gözleri benimkilere kilitlendi, nefesimi dondurdu. Zamanı dondurdu. Bunu asla unutmayacağım. Her şeyi değiştiren andı. Beni derin, boyun eğmez karanlıktan çekip çıkaran andı.

Pencerelere doğru ilerlerken kalbim hızla çarpıyor; Tennessee silüetinin gece manzarası önümde uzanıyor.

Burada kalamam. Bu boğucu otel odası çok sıkışık hissettiriyor. Duvarlar üzerime üzerime geliyor. Nemli tenime biraz hava aldirmek için bir sandalyeyi pencereden içeri atmak istiyorum.

Dışarıda bir yürüyüş için neler vermezdim. Ama bu kaosla sonuçlanırdı. Daha köşedeki dur tabelasına varmadan etrafım benden bir parça isteyen hayranlarım tarafından sarılırdı.

Uyuyamıyorum, oturamıyorum, hiçbir şey yapamıyorum ama bu huzursuz enerjiyle titriyorum ve bu enerji beni bir boğa binicisinin boynuzlu bir canavarı dövdüğü gibi dövüyor. Yüzü zihnime kazınmış durumda, nabzım o kadar sert atıyor ki kalbim göğsümden fırlamaya çalışıyor sanki.

Bret kanepemde yarı uykulu bir halde yatarken omzunu tutup sert bir şekilde sarsıyorum. "Bret!"

Ayağa kalkarken telefonu göğsünden aşağı kayıyor, kafası karışmış görünüyor. "Ne oldu?"

"Jetin hazır olması lazım," diyorum, sesim kısık, nabzım hızla atıyor. "Eve, stüdyoma gitmeliyim. Hemen."

Avuç içleriyle gözlerini ovuşturarak doğruluyor. "Şu ana kadar gitmememiz gerekiyor-"

Gözlerimde çaresizlikle ona "*Hemen* eve gitmem gerek," diyorum. "İçimden taşıyor. Bunu bastırmalıyım."

"Oh!" diyor, gitar kutumu alıp açtığımda aniden uyandı.

Martin D-45'imi çıkarıp yatağa oturuyorum, yarım yamalak şarkı sözlerini mırıldanırken birkaç akor tıngırtıyorum.

Bret telefonunu karıştırırken "Bu iyi," diyor. "Bu yeni mi?"

Onu görmezden geliyorum ve şarkıyı ortaya çıkarmaya çalışarak kurcalamaya devam ediyorum. Tecrübelerimden biliyorum ki, eğer onu hemen yakalamazsam, gidebilir ve bir daha asla geri gelmeyebilir.

Birkaç dakika sonra başımı kaldırdığımda kafamda bir dize ve bir nakarat dönüp duruyor. Bret eşyalarımızı topluyordu.

"Araba aşağıda bekliyor," diyor Bret, bunca zaman sonra nihayet yeni bir malzeme bulabildiğim için heyecanlı görünüyor. "Havaalanına vardığımızda jet hazır olacak."

Tezgâhın üzerindeki yarısı boş Bourbon şişesini alırken "Mükemmel," diyorum. Bir yudum almak üzereydim ama onun yerine lavaboya döküp boş şişeyi geri dönüşüm kutusuna atıyorum.

Bret sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi bana bakıyor.

Normalde bir gösteriden sonra bitkin düşerim. Genelde sesler kaybolana ve gözlerim kapanana kadar içerim ama bunun yerine tüm otele yetecek kadar enerjiyle titreşiyorum. Beni sakinleştiren, odaklayan tek şey, kalemin kâğıda, tellerin parmak uçlarıma değmesi ve bu ezici takıntıyı müziğe dönüştürme düşüncesi.

Birlikte söyleyebileceğimiz hit bir şarkı yazacağım. Bu Lola'yı bana sonsuza dek bağlayacak.

Ve evimdeki kayıt stüdyosuna girer girmez tam olarak bunu yapacağım.

Şoförüm Teksas'taki çiftliğime yanaştığında, güneş ufuktaki dağların üzerinden görünmeye başlamıştı. Doğruca ön kapıya yöneliyorum ve personelin neşeli günaydınlarına karşılık olarak başımı sallıyorum. Verandadan geçip merdivenlerden ofisime çıkarken beni yalnız bırakıyorlar. Güneş, eski yazı masamın etrafında dönen toz motiflerini aydınlatıyor. Köşedeki sehpanın üzerinde duran orijinal gitarım beni çağırıyor.

Onu kaldırıyorum ve parmaklarımı tellerin üzerinde kaydırıyorum. Tek bir akor ofiste yankılanıyor. Yazmaya aç hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Genelde, aynı basmakalıp kelimeleri zorlamak gibi. Ama şimdi, içimden bir gelgit dalgası gücüyle çıkıyorlar.

Onları karalıyorum, zihnim Lola'nın görüntüleriyle doluyor. Birkaç tel tıngırdatıyorum ve sözler doğrudan sayfaya akıyor:

*Sesin omurgamdan aşağı bal
damlatıyor, Bir tadınla aklımı
kaybediyorum. Bu boş kalbimde
dudaklarına ihtiyacım var,
Parçalanana kadar yak beni.*

Gece geç saatlere kadar üzerinde çalışıyorum. Mükemmel olduğunu anlayana kadar. Sadece mükemmellik bu meleğe layıktır.

Gece yarısından sonra nihayet gitarımı bıraktım. Parmak uçlarım gitar tellerim yüzünden yanıyor. Parmak uçlarımin yandığı günlerin geride kaldığını sanıyordum. Sert ve nasırlı olduklarını sanıyordum. Onları bir daha asla bu kadar zorlamayacağımı sanıyordum.

Yanma iyi hissettiriyor. Nostaljik bir acı.

Önümdeki buruşuk kâğıda bakıyorum; mısralar karalanmış, üzeri çizilmiş, siyah mürekkep karmaşası.

Şarkıyı nefesimin altında bir kez daha mırıldanıyorum. Çok güzel.

Gözlerimi kapatıyorum ve Lola'nın karşımda durup tatlı melodik sesiyle bu sözleri söylediğini hayal ediyorum. Düşündükçe dizlerimin bağı çözülüyor.

Ellerini tenimde gezdir, beni

altına çek, günah başlasın. Çok

tatlı bir tat, çok güzel bir vücut,

Benim olana kadar inleteceğim , tamamen benim olana kadar.

Şehvet dolu sözleri ilk kez okurken utangaç bir şekilde kızaran yanaklarını hayal edebiliyorum. Çok erotik. Çok gerçek.

Bu bebek yapma müziği. Bu onun şarkı söylediğini duymak istediğim şey. Bana söylemesini istediğim şey.

Onun ağzından çıkan bu kelimeleri duymaya ihtiyacım var - masumiyetle pisliğin, meleklikle şeytanlığın buluşması. Düşündükçe sertleşiyorum.

Köşedeki açılmamış burbon şişesine baktım. Genelde bir şarkının sonuna yarım şişeyle kadeh kaldırırdım. Bunun yerine oraya gidip hepsini -viskiyi, birayı, sigarayı- doğruca çöpe atıyorum. Bitti. Artık bu saçmalıklara ihtiyacım yok. Ona sahibim.

Artık varoluşun acısını hafifletmeye ihtiyacım yok. Onunla birlikte var olmak bu kadar tatlıyken olmaz.

Üç gün içinde, Graham Marshall'ın çiftliğindeki büyük lansman partisinde, nihayet onu tekrar göreceğim. Beynim şimdiden onu özel bir yerde köşeye sıkıştırıp duvara yaslama fantezileri kurmaya başladı. Belki bu sözleri kulağına fısıldar ve yanaklarının pembeleşmesini izlerim. Bu fikir kanımı kaynatıyor.

Sikimi taş gibi yapıyor.

Şişe yerine ellerimi sertleşmiş aletime doluyor ve okşamaya başlıyorum. Onu düşünüyorum. Perşembeyi düşünüyorum.

Yeterince hızlı gelemes.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Lola

I Bu ünlü partilerinde hep çok gergin oluyorum. Uzun araba yolundan bu çılgın malikanenin devasa kapılarına doğru yürürken sahtekarlık sendromu baş gösteriyor.

Graham Marshall rock'n roll kraliyet ailesinden. Yirmi yıl boyunca Cyanide Twist'in solistliğini yaptı ve şimdi grubun diğer çekirdek üyesi, gitarist ve şarkıcı Niles Walker'ın talihsiz vefatının ardından solo çalışmalarına devam ediyor. Graham bir albüm yayınlamayalı beş yıl oldu ve görünüşe göre duyduğum kadarıyla harika bir albüm. Bu yıldızlarla dolu dev parti albümün çıkışını kutlamak için burada.

Herkes Graham'ı sever. Pek çok insana çok iyi davranıyor. Her zaman çok ilham verici ve tüm bu yaratıcı ve yetenekli insanları bir araya getirmeyi seviyor.

Onunla ilk temasım Huntington Fuarı'nda *Of You, For You*'nun akustik bir versiyonunu söylediğim bir video mini viral olduğunda oldu. Bana el yazılmış güzel bir mektup göndererek müzik kariyerime devam etmemi ve 'gerçek yeteneğim' olduğu için asla pes etmememi tavsiye etti. Neredeyse ölüyordum. O mektup hala yatak odamın duvarında çerçeveli olarak duruyor.

Gitaristim Sasha yüzünde kocaman bir gülümsemeyle etrafına bakınırken "Bunun olduğuna inanamıyorum," diyor.

Bas gitaristim Clyde, malikânenin önündeki arnavut kaldırımlı devasa kavşağa park etmiş çeşitli Ferrari ve Lamborghini'lere bakarak "Vay anasını," diyor. "Bu Drippy Don."

Bir de baktım ki hip hop yıldızı sarı bir Bugatti'nin kaputuna oturmuş telefonla konuşuyor. Bu gerçeküstü.

Rachel kolunu benimkine doluyor ve biz yürürken sırtıyor. "Sence Cash burada olacak mı?"

"Bilmiyorum." Masumca omuz silkiyorum ama sinirlerim vızıldayan elektronlar gibi zıplıyor. Bütün hafta boyunca durmadan onu düşündüm.

"Sana nasıl baktığını gördüm," diyor sırtarak. "O burada olacak."

Tanrım, umarım öyledir.

Kıyafetime bakarken kalbim küt küt atıyor. Ne giyeceğim konusunda hiçbir fikrim yoktu ve dolabımdaki her kıyafeti en az bir kez denedikten sonra, ışıltılı siyah mini bir etek, göğüs dekoltesini biraz gösteren tasarım gri bir atlet ve siyah kovboy çizmelerinde karar kıldım. Ayrıca ailemin liseden mezun olduğumda bana hediye ettiği favori altın kolyemi takıyorum. Basit ve muhtemelen tüm bu mülkteki en ucuz mücevher parçası, ama ona bayılıyorum.

Sarı saçlarım gevşek ve dalgalı. Sanırım iyi görünüyorum. Umarım Cash için yeterince iyi görünüyor.

"Marshall hoş geldiniz," diyor dört dev fedaiden en büyüğü, biz geldiğimizde kapıyı açarak.

Grubumla birlikte içeri girerken sırtarak "Teşekkür ederim," diyorum.

Burası çok büyük. Dışarıdan görüldüğünden bile daha büyük.

Daha önce hiç böyle bir evde bulunmamıştım. ev bu girişe sığabilirdi. Duvar da asılı o tablolardan sadece biriyle bile benim çocukluğumun geçtiği evi satın alabilirsin.

"Xing hanedanı," diyor Clyde, Titanik benzeri büyük merdivenin yanındaki dev bir vazanın yanında duran küçük altın plaketi okurken. "Sence bunun değeri ne kadardır?"

"Senin hayatından daha fazla," diyor Rachel, ağzını kapıp içine bakarken. "*Sakin kırma.*"

"Dokunma bile," diyorum hemen yanına koşup kolundan tutarak onu uzaklaştırırken. Clyde harika bir bas gitarist ama biraz sakar. Graham Marshall'a paha biçilmez Çin vazosunu kırdığımızı açıklamak zorunda kalmak istemiyorum.

Gürültüyü takip ederek malikanenin iç kısmına giriyoruz. Nabzım hızla atıyor. Ana salon tıka basa dolu ve parti devam ediyor.

Arka bahçeye, ışıklandırılmış havuzun etrafına, sayısız barın yanına ve yıldızların aydınlattığı gökyüzünün altındaki karanlık dağların manzarasıyla arkadaki çiftliğin etrafına dağıldı.

DJ *Jonkie* -yazın hit şarkısının sahibi DJ Jonkie- her hareketini izleyen bir grup güzel kadınla çevrili bir pikap setinin arkasında duruyor.

Büyük bir film yapımcısı olan Gray Ridley, köşede Hollywood'un en büyük yıldızlarından Angstrom Briggs ve Kristen Adler ile derin bir sohbe dalmış durumda.

Paparazziler burada olmak için adam öldürür. Nereye baksam tanıdık yüzlerle karşılaşıyorum. Onları gerçek hayatta tanıdığım için değil, televizyonda ve internette gördüğüm için.

"Bu çılgınlık," diyor Rachel kolumu tutarken. "Piyanonun bak. Bu Tristan Rowe."

Kafamı çevirdiğimde indie rock grubu Stranger Danger'ın solistini görünce gülümsüyorum. "Git konuş onunla."

"," diyor . "Ölürüm."

"Bu her şeyin olabileceği türden bir gece," diyorum ona, haklı olduğumu umarak. "Tristan senin gibi bir kıza sahip olduğu için çok şanslı."

"Evet, doğru," diyor, hâlâ bakıyor. Bunu anlayabiliyorum. Gece daha yeni başlıyor. Belki bir iki kadeh içtikten sonra cesaretini toplayıp oraya gider ve onunla konuşur.

"Clyde nereye gitti?" Sasha panik içinde etrafına bakınarak sorar.

Kayıp olduğunu gördüğümde midem bulanıyor. Clyde bas gitarda usta olduğu için şanslı, yoksa onu uzun zaman önce kovmuş olurum. Kafasının içinde yaşayan ve gerçek dünyaya çarpıp duran o cahil yaratıcılardan biri.

Bir tepsinin yere düşmesi ve camın kırılması gibi bir gürültü duyuyoruz ve tabii ki bir kargaşa var ve tabii ki Clyde bunun ortasında, kırmızı suratlı garsondan özür diliyor.

"Gidip onu getireyim," diyorum iç çekerek, oraya doğru yürümeye başlarken. "Hayır," diyor Rachel kolumu tutarak. "Sen git Cash'i bul. Ben ilgilenirim. sakarla."

O çok iyi bir arkadaş. Clyde'a yeni bir gözyaşı dökmek üzereyken ona gülümsüyorum.

"Lola!" Graham beni gördüğünde şöyle dedi. "!"

Graham Marshall -rock and roll efsanesi- kollarını açmış ve büyük bir karşılama ile yürürken gerçeküstü bir şok içindeyim

yüzünde gülümseme. Beni iki yanağımdan öpüyor, arkasına yaslanıyor ve bana o kocaman güzel gülümsemesini veriyor.

"Gelebilmene çok sevindim," diyor. "Kendini evinde gibi hisset. Neye ihtiyacın varsa al."

İhtiyacım olan şey bir rulo kağıt havlu ve Clyde'ın yaptığı pisliği temizlemesine yardımcı olacak bir süpürge, ama bundan bahsetmiyorum.

"Bizi ağırladığınız için teşekkür ederiz," diyorum ona gülümseyerek. "Grubumu getirdim. Umarım sorun olmaz."

"Elbette!" diyor sırtarak. "Gruplarımız olmadan biz bir hiçiz."

"Ben de ona hep bunu söylüyorum," diyor Sasha, flörtöz bir sırıtışla araya girerek. "Ben Sasha. Onun baş gitaristi."

El sıkışıyorlar ve bir kıvılcımın tutuştuğunu görebiliyorum. Gitarlar hakkında konuşmaya başladılar ve ben kendimi davetsiz bir üçüncü tekerlek gibi hissetmeye başladım.

"Gidip bir içki alacağım," diyorum, onlar şakacı bir şekilde hangisinin daha iyi olduğunu tartışırken geri çekiliyorum, Gretsch White Falcon mu Collings D2H mi? Gittiğimi fark etmediler bile.

Bara doğru ilerlerken etrafta kim bilir kimleri arıyorum. Bir beyaz şarap sipariş ettiğimde Rachel bana yetişiyor ve barmene iki tane yapmasını söylüyor.

"Bu çocuk çok utanç verici," diyor başını sallayarak. "Onu arabada bırakmalıydık."

"Muhtemelen onu havuza sürmenin bir yolunu bulurdu," diyorum kıkırdayarak.

Şarabımızı alıp dışarı çıkıyoruz. Serin esintili ılık bir gece, Dünya'nın yıldızları etrafımızda kaynaşp sohbet ederken başımızın üzerinde parlayan yıldızlar galaksisi. Gerçekten gerçeküstü. Eğer lisedeki çocuklar beni şimdi görebilseydi.

"İşte " diye fısıldıyor Rachel. "Kamp ateşinin yanında."

Arkamı dönmeden önce atan kalbimi yavaşlatmaya çalışarak derin bir nefes alıyorum.

Dönüp onu gördüğümde her şeyin biteceğini biliyorum. Artık arkadaşarımla ve tüm bu yıldızlarla partide olmayacağım. Sadece o olacak. Başka hiçbir şeye odaklanamayacağım.

Ve bu bekleyişin sürmesini istiyorum. Bu en iyi kısmı. Tıpkı çocukken Noel sabahı annem ve babamın bize merdivenlerden inebileceğimizi söylemesini beklediğim gibi. Kız kardeşim ve ben birkaç dakika daha beklerdik, o harika

ve bunu kalıcı kılmak. Heyecan her zaman en iyi kısımdı.

"Tanrım, çok ateşli," diye fısıldıyor Rachel, gözleri ona kilitlenmiş. Kararlılığım paramparça oluyor ve göğsüm çırpınarak arkamı dönüyorum.

Onu görür görmez, ateşin sıcak ışığıyla aydınlanmış bir halde, kollarımdaki ve ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Sıcak kelimesi hafif kalır. Bu adam ikonik görünüyor.

Ona huşu içinde bakarken başımdan ayak parmaklarıma kadar vücudumu sıcak arzu kaplıyor. Cash Edwards. Şimdiye kadar aşık olduğum tek adam. Arzuladığım tek adam.

Ateşin etrafında durmuş Blake Gentry ile konuşuyor, uzun zamandır etrafta olan bir başka country şarkıcısı. Birkaç saniyede bir, sanki birini arıyormuş gibi eve doğru bakıyor.

Kalbimde beni aradığını biliyorum.

Orada, onun yanında durmak, o gür sesi duymak, kolonyasını koklamak, onunla konuşmak, ondan bir şeyler öğrenmek ve o yumuşak kahverengi gözlerde boğulmak istiyorum. Ait olduğum yer orası, o güzel adamın yanı.

Ama ayaklarım hareket etmiyor. Vücudum gergin bir şekilde titrerken tek yapabildiğim bakmak.

Rachel sert bir ses tonuyla, "Oraya gidiyoruz," dedi.

Hareket etmeyince kolunu benimkine doluyor ve çekmeye başlıyor. "Hemen şimdi."

"Tamam," diye fısıldıyorum, ondan çok kendime.

Yürürken gözlerimi Cash'e kilitliyorum, yaklaştıkça ateşin sıcaklığını hissediyorum.

"Lola!" diyor biri ve beni kurtarıyor.

Cash'in ateşten parlayan seksi gözleri bana dikilmişti. Onların yoğunluğundan ürperiyorum. Bana bakma şekli. O vahşi gözlerdeki sahiplenme. Sanki şimdiden ona aitmişim gibi. Sanki zaten onunmuşum gibi.

"Nasılsın?" diye soruyor yoluma çıkan kişi. Görmek için burada olduğum adamın seksi görüntüsünü kesiyor ve ellerimi göğsüne koyup onu olabildiğince sert bir şekilde itmek için dayanılmaz bir dürtü duyuyorum, böylece Cash'in şehvetli kahverengi gözlerini tekrar görebiliyorum. "Tennessee Country Festivali'nde öldürdüğünü duydum!"

Sonunda o kişiye bakıyorum ve Jason Channing olduğunu görünce sıkı bir gülümseme veriyorum. Popüler bir vampir dizisinde rol alan bir aktördü ve bir hayır kurumu için reklam filmi çekerken tanışmıştım.

Bir çocuk hastanesi için para. İyi biri ama şu anda kimseyle sohbet etmek istemiyorum. Cash'ten başka bir şeye odaklanamıyorum.

"Evet, harikaydı," diyorum zorlukla yutkunarak. "İnanılmaz bir kalabalık vardı." "YouTube'da var mı?" diyor telefonunu çıkararak.

"Bağlantı bende," diyor Rachel, imdadıma yetişerek. "Gel, sana göstereyim."

Kolundan tutup onu uzaklaştırıyor. Tanrım, bu kızı seviyorum. Onunla hayatında hiç tanışmadı ama araya giriyor ve takım için tane alıyor. Tam bir kanat kadını.

Jason yoldan çekildiğinde, Cash'in ayakta durduğunu, özlem ve şefkat dolu gözlerle bana baktığını görüyorum, sanki ruhunu orada açıkta bırakıyormuş gibi hissediyorum. Sanki görmemem gereken bir şeyi görüyormuşum gibi samimi ve çiğ geliyor, ama gözümü kaçırıyorum. Bunun sonsuza dek hatırlayacağım bir an olduğunu biliyorum.

Sertçe yutkunuyorum ve kalabalığın arasında dolaşıyorum. Büyülenmiş halinden sıyrılıp benimle buluşmak için koşturuyor.

"Merhaba," diyorum, karşısında durup o muhteşem kahverengi gözlerine bakarken gülümsememe engel olamıyorum.

"Merhaba," diyor, bana bakıyor, gördüklerine inanamıyormuş gibi beni içine çekiyor.

Sade siyah tişörtü, koyu gri kot pantolonu ve siyah kovboy çizmeleriyle yakından daha da seksi. Çok benzer giyinmişiz - ikimiz de siyah kovboy çizmeleri ve aynı renk kıyafetler içindeyiz, sadece tersine. Bunun muhtemelen sadece bir tesadüf olduğunu biliyorum, ama aklım yine de çılgınca bir sonuca varıyor - çünkü biz birbirimiz için yaratılmışız. Bu bir işaret. *Belli* oluyor.

"Çok güzel görünüyorsun," diyor beni yavaşça aşağı yukarı süzerken, her santimetrekaremi içine çekerek. "Aslında güzel kelimesi seni tanımlamak için yeterli değil. Sanki bir rüyadan uyanmışım gibi görünüyorsun."

"Şu bir rüyadaymışım gibi hissediyorum."

Başını biraz eğiyor, gözlerini benimkilerden ayırmıyor. "Gerçekten mi? Sonunda uyandığımı hissediyorum."

Gözlerimiz birbirimize kilitlenmiş, sanki onları ayıramıyoruz. Tüm bu çılgınlık karşısında dudaklarım bir gülümsemeye dönüşüyor ve o da gülümsüyor.

"Bunu bir şarkıya koymalısın," diyorum ona flörtöz bir sırıtışla. "Güzel bir söz."

"Hayır, bu sadece senin için" diye fısıldıyor elimi tutarken.

Onun yumuşak ve güçlü ellerinin ellerimin etrafında olduğunu hissettiğimde içimde sıcak bir ürperti dalgalanıyor.

"Ama seninle paylaşmak istediğim bir şarkı var," diyor beni tüm bu insanlardan uzaklaştırırken. Rachel'ın iyi olduğundan emin olmak için arkama bakıyorum ve Jason'ın söylediği bir şeye gülüyor. Gittiğimi fark ediyor ve bana cesaretlendirici bir göz kırpmıyor. Ben de ona gülümsüyorum.

"Yeni bir şarkı..." Partiden uzaklaşıp sessiz çiftliğe doğru ilerlerken söyledim. "Bu bir başka muhteşem Cash Edwards albümü dinleyeceğimiz anlamına mı geliyor? Yıllardır yeni bir albüm bekliyordum."

"Bir süredir kendimi yaratıcı hissetmiyordum" diyor. "O yüzden bu çok hoş bir sürpriz oldu."

"Ne değişti?"

Duruyor ve bana dönüyor. Ben de duruyorum, diğer elimi tutarken onun hülyalı gözlerine bakıyorum. Partideki müzik ve sohbet burada sessizleşiyor, cırcır böceklerinin seslerine ve rüzgârın fısıltılarına karışıyor. Tek ışık gümüşü aydan geliyor ve gözlerine ruhani bir parıltı veriyor.

"Seninle tanışmak," diyor. "İçimi açtı. Her şeyi değiştirdi. Sadece üç gün oldu ama albümün yarısı ortaya döküldü. Sen benim ilham perimsin, Lola. Bundan çok daha fazlasısın. Seni düşünmeden duramıyorum."

Yüzünü incelerken başımı eğiyorum, oyuna getirilip getirilmediğimi anlamaya çalışıyorum.

Yüzünde çiğ dürüstlükten başka bir şey yok. Belki biraz da çaresizlik.

Bunun bir replik olmadığını söyleyebilirim. Sadece pantolonuma girmek için duymak istediklerimi söylemiyor. Ellerimi sanki onu uzaklara sürüklenmekten alıkoyan bir çapa gibi kavrayışından anlayabiliyorum. Sesindeki şefkatten ve ateşli bakışlarındaki tutsaklıktan anlayabiliyorum.

Menajerim Karen muhtemelen bana saf olduğumu söyleyecektir. Kendimi dünyanın tatlı dilli oyuncularını için kolay bir hedef haline getirdiğimi söyleyecektir ama şu anda burada değil ve zaten umurumda da değil. Bazen hayatta şansınızı denemeniz gerekir ve ben de bu gece bunu yapacağım.

Cash iyi bir adam. Öyle biri değil. Bir ton kadını ezip geçtiğine dair hiçbir şey duymadım. Kolunda genç yıldızlarla çekilmiş fotoğrafları yok. Onunla ve hayranlarıyla ilgili bir şöhret yok. Bunu hep merak etmişimdir. Bazen gece geç saatlerde

Beni beklediği için bekarmış gibi davranıyordu. Bu bir fanteziydi, ama şu anda.

Kader gibi hissediyorum.

"Bizim için bir şarkı yazdım," diyor, birden biraz utangaç görünüyor. "Birlikte söyleyebileceğimiz bir şarkı."

Kulaklarıma inanamayarak sertçe yutkunuyorum. "Öyle mi?" Başını sallarken gözleri parlıyor. "Adı Country Heat." "Dinlemek istiyorum."

"Ne zaman?" diye sorar.

Uzakta at ahırlarını görüyorum ve onu oraya doğru çekmeye başlıyorum. "Hemen şimdi!"

BEŞİNCİ BÖLÜM

Nakit

Lola ahırın kapısını kaydırarak açtı, elimi tuttu ve beni içeri çekti. Ona hayranım. Bu kıza doyamıyorum. Bu saplantı beni ele geçiriyor. Sanki kendini iliklerime işlemiş gibi. Kendini ruhuma kazınmış. Onun varlığı her boş köşemi dolduruyor, onun ışığıyla tüketildiğimi hissettiriyor.

"Şunlara baksana," diyor güzel sesi heyecan dolu bir şekilde, ahırlarındaki atlara bakarken. Ahırlar birinci sınıf, muhteşem bir şekilde inşa edilmiş ve ana yürüyüş yoluna dizilmiş fenerler sayesinde ısılt ısılt. Burası çok güzel.

Atlar ayağa kalkmaya ve ziyarete geleni görmek için koca kafalarını dışarı çıkarmaya başlıyor. Lola'nın attan ata atlarken, her birine merhaba derken ve okşarken yüzündeki neşeli kahkaha ve nefes kesici gülümseme bacaklarımı güçsüzleştiriyor.

Bu kız gerçek dışı. O mükemmel.

Kafamda başka bir melodi çalıyor, bu seferki saf ışık olan bir kız hakkında. Daha sonra geri dönmek üzere zihnimde dosyalıyorum ve şu ana odaklanmaya çalışıyorum.

Kızım siyah bir atı okşuyor ve şimdiye kadar gördüğüm en göz kamaştırıcı gülümsemeyle ona gülümsüyor. Onu seksi siyah atından içime çekiyorum.

Kovboy çizmelerinden, nefis kalçalarını saran ışıltılı mini eteğine, göğüslerinin ağrıyan kalbimi durduracak kadar güzel görünmesini sağlayan gri atletine kadar. Sarı saçları gevşek ve dalgalı, kaygısız ve vahşi görünüyor - tıpkı onun gibi. Ellerimi içine sokmak istiyorum. Koklamak istiyorum. Bu paha biçilmez anın hatırası olarak saklamak için bir tutam çalmak istiyorum.

Bana gülümsüyor ve o kalın, şehvetli dudakları ağzımı sulandırıyor. Onları tatmalıyım. Onları öpmeliyim. Ağzı saf cennet gibi. Bunu söyleyebilirim. Bahse girerim şarkı söylemek o ağızla yapabileceğimiz en heyecan verici üçüncü şeydir.

"Atları severim," diyor bir sonrakine geçerken. "Sende hiç var mı?"

"Benim altı tane var," diyorum ahırlara bakarken. Benim binam bundan daha büyük ama Graham'ın daha çok atı var. Burada en az bir düzine at görebiliyorum.

"Onlarla tanışmayı çok isterim," diyor yanındaki kahverengi ata bakarken.

"Yapacaksın," söz veriyorum.

Bana bakarken utangaçça gülümsüyor. Yanakları pembeleşerek gözlerini kaçırana kadar aramızda sıcak, günahkâr bir ritim geçiyor.

"Bu şarkıyı ne zaman dinleyeceğim?" diye soruyor. "Benimle birlikte söyleyecek misin?"

"Deneyebilirim," diyor çıplak omuzlarını silkerek ve beni inleterek. "Şarkı sözleri ne?"

Masum avını yakalamak üzere olan bir kurt gibi hissederek ona doğru yürürken derin ve boğuk bir sesle, "Onları burada tutuyorum," diyorum. Yine de sinmiyor ya da kaçmıyor. Yerinde duruyor, ben ona doğru yürürken bana heyecanla sırtıyor ve el yazısıyla yazılmış şarkı sözlerinin olduğu kâğıdı çıkarıyor.

Onu alır ve okur.

Yüzüne bakıyorum; gezinen gözlerine, ayrılmış dudaklarına, sadece onun için yazdığım müstehcen kelimeleri okurken biraz daha hızlı nefes alışına.

"Oh," diyor iyi kısıma geldiğinde. Okumaya devam ederken yanakları kızarıyor ve pembenin sevimli bir tonuna dönüşüyor.

Sonunda işi bittiğinde, yüzü az önce sikilmiş gibi kızarmış bir halde bana bakıyor. Her ne kadar saklamak için elinden geleni yapsa da, büyüleyici yeşil gözlerinde tahrik şehvet var.

"Daha önce hiç... bir şarkı söylememiştim." Kelimeleri zar zor çıkarabiliyor. Çok tatlı ve masum görünüyor. Sanki az önce yaramaz bir şeye bakarken yakalanmış gibi utangaç.

"Benim için söyle," diyorum, elini tutarken sesim kalın ve gırtlaktan geliyor. "Başka kimsenin duymasına gerek yok. Sadece ikimizin arasında kalacak... ve atların."

Dudaklarını yalıyor ve ben bu seksi manzara karşısında neredeyse yere yığılıyorum. *Günlerdir* o dilin ve yapabileceklerinin hayalini kuruyorum.

"Tamam," diyor. "Şurada bir gitar var."

Kafamı çeviriyorum ve ahşap bir duvara yaslanmış eski, çizik bir gitar görüyorum. Bir teli eksikti ama bu beni daha önce hiç durdurmamıştı. Bir keresinde sahnedeayken aynı anda *iki* teli koparmıştım ve yine de şarkıyı tamamlayabilmişim.

Aldım ve ona geri dönerken eski yıpranmış kayışı omzuma attım. O şarkı sözlerinin üzerinden geçerken ben de hızlıca akort ediyorum.

"Bakmak ister misin?" diye soruyor, kağıdı bana uzatarak. Başımı sallıyorum. "Ezbere biliyorum."

İki tabure aldım ve yanlarına çektim. Birine o oturuyor, diğerine ben oturuyorum, mini eteği kalçalarına kadar inerken bacaklarının ne kadar güzel görüldüğüne bakmamaya çalışıyorum.

Parmaklarım telleri tıngırdatıyor, ahırları bir sonraki hitimizin başlangıcıyla dolduruyor. Güzel bir şarkı, seksi ve tutku dolu. Notalar ona çarptığında ve kışkırtıcı kalçaları sallanmaya başladığında vücudundaki o sıkı tedirginliğin eriyip gitmesini izliyorum.

Giriş tamamen bana ait. İlk mısradaki o geliyor.

Kısık bir sesle şarkı söylemeye başladığımda gözlerim onun yumuşak pembe dudaklarındaydı.

*"Hiç itiraf etmediğim bir günah gibi içeri girdi
Kırmızı dudaklar, yumuşak bir ten, daracık bir
elbise."*

Zar zor nefes alıyor, dinlerken boynunu okşuyor.

Ben devam ederken parmaklarım tellerin üzerinde dans ediyor. *"Ona hiç böyle dokunulmadığını söyledi"*

"Şimdi dizlerimin üzerindeyim, onun öpücüğüne açım."

O baştan çıkarıcı dudaklarını yalayıp alçak sesle ve şehvetli bir şekilde şarkı söylemeye başlarken ben de dizeleri çalışıyorum.

*"Yavaş gideceğimi söyledi bebeğim, ve acele
etmeyeceğimi Ama elleri benim dedi, ağzı benim
dedi"*

*Tangamın danteliyle korkularımı aşağı çekti ve onu
kimsenin girmesine izin vermediğim bir yere aldım."*

Sesi içimi titretiyor. Şarkı sözlerini ben yazmış olsam da, onun o tatlı etli sesiyle bana söylediğini duymak beni değiştiriyor. Her kelime ruhuma dokunuyor. Sesi damarlarıma sızıyor, şimdiye kadar içtiğim herhangi bir içkiden veya uyuşturucudan daha iyi.

Nakaratı hep bir ağızdan söylerken gözlerimiz buluşuyor, onun boğucu tınıları içimde çoktan öldüğünü sandığım bir ateşi yakıyor.

*"Sanki zemini yakacakmışız gibi hareket ettik Fısıltılar
hırıltılara, yalvarışlar daha fazlasına dönüştü
Bedenler birbirine karıştı, nefessiz çılgınlık
İlk tadım, son nefes, mazeret yok."*

Bir sonraki dizeyi söylerken vücudum yanıyor, o nefis dudakları hipnotik bir şekilde hareket ediyor. Tek düşünebildiğim onu almak. Tam burada. Hemen şimdi. O dudakların etrafına sarıldığında ne kadar tatlı hissedeceğini düşündükçe sikim sertleşiyor ve ağrıyor.

Bir sonraki mısraya geçmeyi unutuyorum. Bu güzelliğin çıplak bacaklarını omzuma atıp, ağzımı bacaklarının arasına gömüp tatlılığını tatma düşüncesiyle dikkatim çok dağılıyor.

O seksi yeşil gözleriyle bana bakıyor, ben çalmaya devam ederken yanakları kızarıyor. Akorları tekrar çalıyorum ve o ağzımın hareketini izlememeye çalışırken şarkı söylüyorum.

Bu kıza *ihtiyacım var*. Hiçbir şeye ona ihtiyacım olduğu kadar ihtiyacım olmadı. O benim evrenimin güneşi. Şarkımın sözleri. O benim her şeyim ve gitmesine asla izin vermek istemiyorum.

Mısrayı bitiriyorum ve sonra birlikte söyleyerek nakarata geri dönüyoruz.

Biz birlikte olmak için yaratılmışız. Biz aynı bütünün iki yarısıyız. Birlikte ilk kez şarkı söylememize rağmen sesimizin bu kadar inanılmaz çıkmasını başka ne açıklayabilir? Bana attığı her bakışta sanki ruhum bükülüyormuş ve çekiştiriliyormuş gibi hissettiğim bu yoğun duyguları başka ne açıklayabilir?

Şarkıyı bitiriyor, hışırtılı sesi bir fısıltıya dönüşüyor. Yakınına eğilerek onu izlerken büyüleniyorum.

*"Geçmiş yok, utanç yok, sadece ter ve deri
Ve günah gibi yakan bir aşk."*

Sadece benim için şarkı söylüyor, alçak sesle ve gizlice, sanki en derin karanlık arzularını sadece bana itiraf ediyormuş gibi. Göbeğimde ısı titreşimleri. Sertleşmiş sikim zonkluyor. Onu öpmeden bu ahırdan ayrılmayacağım.

Umarım daha fazla olur. Bu atlar bir gösteri daha yapacaklar ve bu gösteride şarkı söylemeyecekler.

*"Sadece sevişmekle kalmadık, arzuyla
ıslanmış, ağrıyan bedenleri ateşe
verdik."*

Gitarımdaki şarkıyı bitirdiğimde sesi kayboluyor, kalbim hızla atarken parmaklarım yavaşlıyor.

Yıllar boyunca düzinelerce kadınla şarkı söyledim. Dünya üzerinde yürüyen en yetenekli kadınlardan bazıları. Var olan en güzel kadınlardan bazıları.

Ama hiçbir şey bu kızla kıyaslanamaz. Hiçbir şey. O tamamen başka bir seviyede.

Umarım benim onun liginin ne kadar dışında olduğumu asla anlamaz.

Ama kesin olan bir şey var. Son anıma kadar her anımı onun hak ettiği adam olmaya çalışarak geçireceğim.

Parmaklarım sessizce tıngırıyor, şarkıyı solduruyor. Bittiğinde, ikimiz de orada oturup şok içinde birbirimize bakıyoruz.

İkimizin de az önce olanlara inanabildiğini sanmıyorum. Birlikte nasıl bir şaheser yarattık.

Jimi Hendrix Woodstock'ta çaldıktan sonra ya da Freddie Mercury Live Aid'de çaldıktan sonra böyle hissetmiş olmalı. Leonardo DaVinci'nin Mona Lisa'nın son vuruşunu yaptıktan sonra ya da Michelangelo'nun tamamladığı Davut heykeline ilk kez baktığında hissettiği gibi olmalı. Az önce özel bir şey yaratmışız gibi hissediyorum. Zamansız bir şey. Efsanevi bir şey.

Ve bu sadece bizim içindi.

Onun cam gibi yeşil gözlerine bakarken kalbim göğsümde çarpıyor, etrafımızdaki hava sıcaklıkla doluyor. Atlar bile sessiz, bu büyüleyici mistik ana saygı duyuyorlar.

"Bu çok güzeldi," diye fısıldıyor, gözleri . "Bayıldım."

Bu kadına daha önce hiç kimseye hissetmediğim kadar bağlı hissediyorum. Hayatımı bir heykel gibi yaşıyordum. İnsanların baktığı ama gerçekten görmediği bir şey. Taptıkları ama asla gerçekten bilmedikleri bir şey. aşılmaz, içi ise sert ve soğuk.

Ve bu kadın beni parçalara ayırdı. Beni parçalara ayırdı. Gerçek bana bakıyor ve ilk defa korkmuyorum. Kendimi geri çekmiyorum. Minnettarım ve daha fazlasını istiyorum.

Gözlerim sulanıyor ve ben de tıkanıyorum. Annem ben on yedi yaşındayken öldüğünden beri on yıllardır ağlamamıştım ama gözyaşlarım

şimdi geliyorlar.

Dönüyorum, utanıyorum, tiksintiyle silmek üzereyim, ama elimi tutuyor ve duygularımı ondan saklamak zorunda olmadığımı fark ediyorum. Ondan hiçbir şey saklamak zorunda değilim.

Uzanıp yüzümü avuçlarken sıcak bir şekilde gülümsüyor ve yumuşak başparmağıyla gözümdeki ıslaklığı siliyor.

"Bunu beni düşünerek mi yazdın?" diye soruyor.

Vücudum mırıldanırken başımı sallıyorum, ham ve çaresiz. "Düşündüğüm tek şey sensin."

Gözleri yumuşuyor ve dudakları aralanıyor. Eğiliyorum ve o ne geri çekiliyor ne de başını çeviriyor. O da eğiliyor, ağızlarımız buluştuğunda inliyor.

Yumuşak, ılık dilinin tadını alıyorum ve nabzım hızla atıyor, bunun *birçok* öpücüğün ilki olduğunu biliyorum.

Öpüşmeyi derinleştirirken gözlerim kapanıyor, o benimkine doğru inlerken ağzını keşfediyorum. Gitarı aramızdan çekip çıkarıyorum, kayışını çıkarıp yere indiriyorum.

Gider gitmez ellerim tekrar onun üzerinde, dudaklarımız bir arada hareket ediyor. Titreyen ellerini kollarımda ve omuzlarımda gezdiriyor, ben de boynunu kavrayıp ağzını kendime doğru tutuyorum.

Bundan geri dönüş yok. Ben takıntılıyım. Ben onunum. O da benim.

Tadı istediğim ve sahip olacağımı hiç düşünmediğim her şeye benziyor ve bu beni mahvediyor, dudaklarının her tatlı dokunuşunda ve seksi küçük inlemelerinde beni parçalıyor.

Ellerimi yumuşak sarı saçlarına daldırıyorum, buklelerinin tenimi gıdıklamasına bayılıyorum. İpeksi buklelerini biraz çekiştiriyorum ve beni aklımdan çıkaran seksi bir inilti çıkarıyor.

Bedenlerimiz birbirine yaklaşp aramızdaki tüm sinir bozucu mesafeyi silerken kulağına "Seni istiyorum," diye hırlıyorum.

"Hayatım boyunca seni istedim," diye fısıldıyor.

Onu kucağıma alıyorum ve parfümünün sarhoş edici kokusu ciğerlerime dolup kanımı tutuştururken onu derinden öpüyorum.

Sikim aramızda çelik bir direk gibi duruyor, ama kalçasına bastırıldığında uzaklaşmaya çalışmıyor. Sadece beni daha sert öpüyor, ağzımı kendine çekiyor.

Elimi dizine koyuyorum, ama yerinde tutmaya çalışmak neredeyse imkânsız. Çıplak kalçasından yukarı kayıyor, bacaklarının arasına sıkışıyor.

"Oh, Cash," diye fısıldıyor, bacaklarını benim için açarken ağzımda inliyor. "Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım."

Utangaç bakire komşu kızı karakterinin sadece bir rol olmadığını umuyordum ve şimdi öyle olmadığından eminim. Tam da hayal ettiğim gibi masum ve erdemli biri.

"Daha önce hiç aşık olmamıştım," diyorum ona. "Hiç böyle hissetmemiştim."

"Oh, Cash," diye inlerken gömleğimi tutuyor ve ağzımı kendi ağzına çekiyor.

Elimi açık bacaklarından yukarı kaydırmaya devam ediyorum, *sıcaklığı* hissedene kadar mini eteğinin altına daldırıyorum. Sıcak ve ıslaktı ve en az benim kadar tahrik olmuştu.

Parmak uçlarımı ıslak tepesinde gezdirirken sertçe yutkunuyorum, ağzım sulanıyor. Külotuyla örtülü, ama dokunuşum hala onu titretiyor ve inletiyor. Hâlâ sikimin ihtiyaçtan sızlamasına neden oluyor.

"İşte benim kızım," diye homurdanıyorum parmaklarımı külotunun içine yana doğru çekerken. "İşte seni böyle istiyorum. Güzel ve ıslak."

Ona tekrar dokunduğumda kucağımda titriyor ve sarsılıyor, bu sefer aramızda hiçbir şey yok. Çok ıslaktı. Çok yumuşak. Tamamen ve tamamen *benim*.

"Evet," diye inliyor, alt dudağını ısırarak sikimin üzerinde sallanmaya başlıyor, ben amıyla oynarken inliyor ve sızlanıyor. Yumuşak kıvrımlarını izliyorum ve küçük klitorisini ovuyorum. Sıkı bakire deliğini kızdırıyorum ve sonra bir parmağımı içeri kaydırırken inliyorum.

Parmağımı boğumuna kadar soktuğumda gömleğimi sıkıca kavırıyor. O kadar seksi ki. Yaptığı yüz ifadeleri... Gözleri kapalı, dudakları açık ve ısırıyor... Parmaklarımı kremiyle kaplayarak içeri girip çıkarken bacakları titremeye başlıyor.

"Çok iyi hissediyorsun," diye homurdanıyorum boynunda. "Amin çok sıkı." "Durma," diye inliyor, bileğimi kavırıyor ve sıkıyor. onu yerinde tutuyor.

"Artık senin erkeğimin," diyorum avucumun topuğunu klitorisine bastırıp basınç uygularken. "Bunu anlıyor musun?"

"Evet," diye inliyor, bir çığlıkla sırtını kamburlaştırıyor.

Göğüsleri yüzüme doğru uzanıyor ve ben onları gömleğinin üzerinden öpüyorum, ta ki o sinirlenip gömleğini ve sütyenini çekip göğüslerini serbest bırakana kadar. yuvarlanıyorlar ve bu güzel manzara nefesimi kesiyor. Ellerim meşgul -biri onu tutuyor, diğeri inletiyor- bu yüzden ağzımı kullanıyorum, mükemmel pembe

Meme ucunu dudaklarımın arasına aldım ve dilimi sıkı, hassas tepenin üzerinde döndürdüm. Çıkardığı ses... *Tanrım...* Saf cennet ve günah bir arada.

"*Oh, Cash,*" diye inliyor parmaklarını saçlarıma geçirip başımı yerinde tutarken. Diğer göğsünü öpüp yalıyorum ve bu kadar şanslı olmak için ne yaptığımı merak ediyorum.

"Hayatımda gördüğüm en seksi şeysin," diyorum aç gözlerimi onun üzerinde gezdirirken. Çıplak göğüsleri vücudunu salladıkça zıplıyor, bacakları kucağımda açılmış, daracık amcığı parmaklarımı sıkıyor. Keşke bir kameram olsaydı. Keşke bu anı videoya çekebilseydim. Ama bu her şeyi mahvederdi. Elimden gelen her ayrıntıyı ezberlemek için elimden geleni yapmam gerekecek.

"*Daha fazlasını* istiyorum," diye hırlıyorum ıslak elimi bacaklarından çekerken. O kadar yüksek sesle ağlıyor , atlardan biri Affedersiniz!" der gibi agresif bir şekilde homurdanıyor. Burada uyumaya *çalışıyoruz!*

"Ne yapıyorsun?" diyor, sesindeki çaresizlik çok açık. Onu kucağıma alıp duvar boyunca yığılmış saman yığınlarının yanına götürüyorum. Şehvet dolu, istek ve ihtiyaç dolu parlak yeşil gözleriyle beni izlerken onu bir tanesinin üzerine indiriyorum.

Bacaklarını nazikçe açıyorum ve bana hiç direnmiyor. Gözlerim amcığına kayıyor ve ilk kez külotundan dışarı baktığını gördüğümde nefesimi emiyorum. Çok pembe. Çok güzel. Sabah çiyle kaplı bir çiçek gibi parlıyor. Bu manzara beni derinden . Hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim. Bu kadar çekici. Hayatım boyunca hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim.

Külotunu çıkarırken sertçe yutkunuyorum. Seksi kovboy çizmelerini çıkarıp cebime bacaklarını birleştiriyor. Bunlar benimle eve geliyor. Onları sahiplendim. Onlar artık benim.

Dizlerimin üzerine çöküp bacaklarını açıyorum, kokusu ve görüntüsü beni çılgına çeviriyor. İhtiyacım beni ele geçirmeden ve aç bir canavar gibi onu yutmak için içeri girmeden önce yapabildiğim kadar uzun süre onun sıcak sulu amına bakıyorum.

Lola başını arkaya atıyor ve ben ağzımı onun üzerine koyup ilk kez sıcak balının tadına bakarken çığlık atıyor. Sıcaklık göğsüme yayılıyor, sikimin *zonklamasına* neden oluyor, çok tahrik oluyorum. Daha önce hiç bu kadar sertleşmemiştim. Hiç bu kadar şehvetle dolmamıştım.

Dilimi sıcak yarığından yukarı kaydırıyorum ve daracık deliğine daldırıyorum. Onunla oynarken çığlık atıyor, amını sanki daha önce

tüm hayatım boyunca bunu bekledim, ki .

Elimi onunkinin üzerine kaydırduğımda "Aman Tanrım," diye haykırıyor. Parmaklarımızı birbirine doluyoruz ve ben dilimi kıvrımlarında aşağı yukarı kaydırıp kaygan sıcaklığının tadına bakarken o elimi sıkıyor.

Onun tadı her şeydir-tatlı, bağımlılık yapıcı, saf saplantı. Onun amına tapan bir şarkı yazmak istiyorum, ama bu şarkı sadece benim için olacak. Kimsenin dinlemesine izin vermezdim.

Lola'nın başı geriye düşüyor, boğazından vahşi, nefessiz bir inilti kopuyor. Her zevk titremesi daha şiddetli ve daha yoğun hale geldikçe, amını daha hızlı yalıyorum ve klitorisini daha sert emiyorum.

Bacakları titremeye başladı. Elim sıkıca kavırıyor. Kızım boşalmak üzere...

Seksi sızlanmalar ve inlemeler beni tahrik ediyor. Beni çılgına çeviriyorlar. Sikim taş gibi sertleşti, ama sadece ona odaklandım. Onun zevkine, tadına, patlamak üzere olan o güzel, küçük, bakire amına.

Onu parçalara ayırmak istiyorum. Zevk içinde boğulmasını istiyorum.

Tıpkı benim yapacağım gibi, onun da bu anı sonsuza dek hatırlamasını istiyorum. " boşal güzelim," diye fısıldıyorum yalamalarımın arasında. "Her yerime ağız."

Sırtını kamburlaştırır ve öyle yüksek sesle haykırır ki atlar da ona katılır, kişner, homurdanır ve burun deliklerinden üflerler.

Ağızma alabildiğim kadar sıcak amını alıyorum ve üzerime boşalırken inliyorum. Ilık bal dilime çarpıyor ve titreyip çırpınışını, her hareketinde zıplayan o güzel göğüslerini gördüğümde neredeyse aklımı kaybediyorum.

Tadı çok güzel. Daha da görünüyor.

Bu çarpıcı manzara beni sakat bıraktı. Ben *yokum*. Bir daha asla eskisi gibi olamayacağım.

Bu kız beni geri dönülmez bir şekilde sonsuza dek değiştirdi. Asla başka birini istemeyeceğim. *Asla*.

"Sen *harikasın*," diye fısıldıyorum arkama yaslanırken, aç gözlerim onun üzerinde geziniyor. Hâlâ onun tadını alabiliyorum. İçime çektiğim her nefes ciğerlerimi onun bal kokusuyla dolduruyor. Nabzım vücudumda gümbür gümbür atıyor, kollarımdaki tüyler diken diken oluyor.

"Ve sen-"

Kapının diğer tarafından sesler duyunca konuşması yarıda kesiliyor.

"Kahretsin!" Ayağa kalkıp onu saman yığınının üzerinden çekerken söyledim.

Sesler yükseldikçe göğüslerini hızla içine geri sokuyor ve eteğini aşağı indiriyor.

"Bu taraftan," diyorum, bileğinden tutup onu arka kapıya doğru çekerek. Uyumaya çalışan sinirli atların yanından geçerken kıkırdıyor.

"Üzgünüm çocuklar!" diyor biz geçerken onlara. "Sizi uyanık tutmak istememiştim!"

Kapı açılıyor ama onlar bizi görmeden arka taraftan sıvışıyoruz. Gecenin içinde kaçarken omzumun üzerinden bakıyorum ve barmenlerden biriyle içeri giren bir rapçi görüyorum.

"Çok yakındı," diyor Lola bana dönerken sırtarak. Gözleri ay ışığında parlıyordu. Teni orgazmdan dolayı kızarmış.

Onu binanın duvarına doğru itiyorum ve öyle güzel öpüyorum ki inliyor ve bana karşı eriyor.

Serin esinti sıcak tenimde elektriklenme hissi yaratıyor ama beni sersemleten bu inanılmaz kız. Onun gerçek olduğuna inanamıyorum. Benim olduğuna inanamıyorum.

"Partiye geri dönelim mi?" diye fısıldıyor yüzünü kavrayıp gözlerinin içine bakarken. "Arkadaşlarımı kontrol etmeliyim."

Bu mükemmel anı ezberliyorum, hayatımın geri kalanında ona geri döneceğimi biliyorum.

"Tamam," diyorum elini tutarken. "Ama yanımdan ayrılmayacaksın."

Sırıttırıyor ve beni dudaklarımdan öpüyor. "Anlaştık."

ALTINCI BÖLÜM

Lola

"W "Sırtının her yerinde saman mı var?" Rachel beni gördüğünde soruyor.

"Kahretsin," diyorum, dev bir tropik bitkinin arkasına saklanarak.

oturma odasında. "misin?"

Gömleğimdeki ve saçımdaki samanları yolmaya başlarken gülüyor.

"Sanırım Bay Cash ile aranız iyi gitti?"

Onun adını duyunca vücudum istemsizce titriyor. Gülüyor.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum."

İyi olmanın ötesine geçti. *Büyülüydü.*

Sıcak ağzının üzerimdeki hissini, arzu ve ihtiyaç dolu sahiplenici ellerinin beni kavrayışını, seksi sözlerini düşünerek tekrar ürperiyorum... Hepsi çok fazlaydı.

Daha önce hiç böyle orgazm olmamıştım. *Asla.* Zaman zaman kendime dokundum ve kendimi orgazm ettim ama bunlar hep çok küçüktü. Ufak tefek titreşimler gibiydiler. Bu beş büyüklüğünde bir depremdi. Bu patlayan bir volkandı.

Cash'i odanın diğer ucundan izlerken hala damarlarımda sıcak bir parıltı hissediyorum. Ona bir dakikasını ayırması için yalvaran üst düzey bir plak yapımcısıyla konuşuyordu. Cash beni bırakmak istemedi ama ona gitmesini söyledim. Rachel'ı kontrol edeceğimi ve ona sonra yetiş söyledim.

İsteksizce gitti, ama dönüp o yoğun kahverengi gözleriyle beni izlemeye devam ediyor ve hiçbir yere gitmediğimden emin oluyor. Bu kadar sahiplenici olmasına bayılıyorum. Yapmamalıyım, biliyorum. Annem bana güçlü ve bağımsız bir kadın olmayı öğretti ama Cash'te kendimi kaybetmek çok iyi hissettiriyor. Güçlü bir adamın beni izlemesine izin vermenin beklenmedik bir şekilde çekici gelen bir yanı var.

"Ee, siz ikiniz nereye kayboldunuz?" diye soruyor beni tımar ederken, saçlarımdan saman parçaları topluyor, sanki şehirde iki şempanzeymişiz gibi.

"Buralarda," diyorum, buharlı detayları kendime saklamak istiyorum. "Diğer herkes nerede?"

"Sasha'yı son gördüğümde Graham Marshall ile öpüşüyordu."

Başımı çeviriyorum, ağzım açık kalıyor şok içinde. "Öyle miydi? Bu harika!" Aralarındaki kimyayı görebiliyordum. Kızım için işe yaramasına sevindim.

"Peki ya Clyde?"

Rachel iç geçirir.

"Ne?"

"Korkma." "O ne yaptı?"

Rachel gömleğimin arkasındaki samanı koparıp bitkinin içine atarken başını sallıyor. "Raging Heart On'un davulcusuyla mantar aldı."

"Aman Tanrım," diyorum gözlerimi kapatarak. "Çok utanç verici. Onu neden getirdik?"

"Şey, çiftliğe kaçtılar ve geri dönmediler, yani..." "Bunun daha iyi olduğundan emin değilim."

"Burada bir şeyleri kırmıyor ya da çatıdan havuza atlamıyor, o yüzden bence öyle."

Cash'in koyu kahverengi gözleri bana doğru kayıyor ve beni bulamayınca biraz paniklemiş görünüyor. Büyük bitkinin arkasından çıkıyorum ve ona gülümsediğimi görünce rahat bir nefes alıyor. Çok sevimli. Plak yapımcısı Cash'in yüzünün yan tarafıyla konuşurken, tüm dikkatini bana vermişken sırtıtmaktan kendimi alamıyorum.

"Sana bakıp duruyor," diyor Rachel sırtarak. "İyi geçti mi?" ",
diyorum, buharlı detayları kendime saklayarak. "O bizim için bir şarkı yazdı."

"mi? Ne demek istiyorsun?"

"benim için bir düet yazdı," diyorum ona, hâlâ bunun doğru olduğuna inanamıyorken.

"Vay canına."

Yüzündeki şaşkın ifadeye gülüyorum. Rachel istemeden de olsa çok komik ifadeler takınıyor. "İyi mi?"

Hayatımın büyük bir bölümünde aşık olduğum adamla böylesine yakın ve samimi bir şarkı söylemenin nasıl bir his olduğunu hatırlayınca ürpererek, "Harika," diyorum. "Hit olacak."

Sadece bir hit değil. Sonsuza dek dillerden düşmeyecek o zamansız şarkılardan biri olacak. Ben öldükten çok sonra bile çalınacak. Torunlarım öldükten çok sonra bile. O kadar iyi.

"Lanet olsun," diyor Cash'e bakarak. "Bir sonraki seviyeye geçmek üzeresin, Lola."

"Bir sonraki geçmek üzereyiz," diyorum kolumu onun koluna dolayarak. "Artık bizi hiçbir şey durduramaz."

Ben bunu söyler söylemez, Clyde ve yeni arkadaşı avazları çıktığı kadar bağırarak bahçede çırılçıplak koşmaya başlıyorlar. Herkes işini gücünü bırakıyor ve onlar deli gibi bağırarak karanlığın içinde kaybolana kadar şok içinde bakıyor. Sonra herkes kahkahalara boğulur ve partiye geri dönüp sohbet etmeye, içmeye ve dans etmeye başlar.

Tüm bu zaman boyunca Cash'in gözleri bedenimden hiç ayrılmadı. Tekrar titriyorum, her saniyesine bayılıyorum.

"Benimle eve gel," diyor Cash parti sona ererken. Güneş doğmaya başlıyor, uçsuz bucaksız gökyüzünde şimdiye kadar gördüğüm en parlak pembe ve mavi tonlarıyla güneş ışığı süzülürken yıldızları solduruyor.

Müzik kısık sesle çalıyor ve tesisin her yerinde birbirine sarılmış çiftler ya da konuşan küçük gruplar var. Barmenler temizlik yapıyor. Havuzun yanında bir adam sızmış.

"Biri onu taşımalı," diyorum ve baygın adama bakarken Cash'in isteğini erteliyorum. "Yuvarlanıp boğulabilir."

Büyük verandada büyük ve rahat bir sandalyede oturuyoruz, kollarım omuzlarında, bacaklarım onunkilerin üzerinde. Bacaklarımı tutuyor ve

onları hareket ettiriyor ve sonra ayağa kalkıyor. Adama doğru yürümesini izlerken gülümsüyorum.

Cash benden uzun ve zayıf, kaslı bir vücuda sahip. Buna bayılıyorum. Profesyonel bir vücut geliştirmeci gibi iri ve hantal değil. Bana kalırsa mükemmel biri.

Eğilir, adamı yakalar ve sonra adamı kaldırmak için momentumunu kullanarak geri sallanır. Onu omzunun üzerinden atıyor ve gölgede duran bir şezlonga taşıyor. Adamı yere yatırışını, hastaysa boğulmasın diye yan çevirişini izlerken sırtıyorum.

Döndüğünde "Teşekkür ," diyorum.

Yanıma oturuyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. Bu çok tatlı, sevgi dolu bir jest ve bu gece güzel, romantik anlarla dolu olsa da, bu benim favorim. İçimi kıpır kıpır yapıyor.

"Benimle eve gel," diye tekrarlıyor.

İstiyorum. İstiyorum. Ama saat 1'de bir görüşmem var. Annem ve menajerim Karen da orada olacak. Biriyle birlikte olduğumu düşünmelerini istemiyorum, gerçi ikisi de Cash Edwards'la birlikte olmak için görüşmeyi ekmemi anlayışla karşılayacaklardır.

"Arkadaşlarımın yanına dönmeliyim," diyorum, görünürde hiçbir yerde olmamalarına rağmen. Sasha Graham'la birlikte ve Rachel sonunda Tristan Rowe'la konuşacak cesareti buldu ve sanırım onunla birlikte gitti. Clyde'ın nerede olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Clyde'ın nerede olduğunu bile bilmediğine eminim.

"Seni bir daha ne zaman görebilirim?" diye soruyor ses tonundaki aciliyetle. "Üç gün daha bekleyemem."

Yüzüne dokunup dudaklarını öperken gülümsüyorum. *Cash Edwards'ın dudakları. Dudakları.*

Cash Edwards. Bunu hala atlatamadım.

"Sana *ihtiyacım* var," diyor seksi bir iniltiyle.

Benim de ona ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemi sağlıyor.

"Bu gece," diyorum ve az önce kemik verilmiş bir köpek gibi canlanıyor. Ben de gülüyorum.

"geleceğim," dedim. Röportaj Houston'da, yani yakınlarda olacağım. "O şarkıyı çalışabiliriz."

Kalçamı sıkıca kavrarken sırtıyor. "Bu bir randevu."

Dudaklarımı yalıyorum ve onu tekrar öpüyorum.

"Sabırsızlanıyorum."

YEDİNCİ BÖLÜM

Lola

"W "Şoförüm Cash'in evine yanaştığında fısıldadım. Çılgın bir yer. Şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem çiftlikte oturan bir Teksas kalesi gibi.

Bir gün benim de böyle bir yerim olacak mı diye merak ediyorum. Sonra da bir gün *tam olarak bu yerde* yaşayıp yaşamayacağımı merak ederek kızarmaya başlıyorum.

Eğer işler yolunda giderse.

"Beklememi ister misin?" diye soruyor konuşkan şoför Vince benim için kapıyı açarken. Cash, hâlâ ehliyetim olmadığı için beni alması için lüks bir araba servisi gönderdi. "Ne kadar kalacaksın?"

Bunu düşündükçe kalbim çarpıyor. Umarım kahvaltımı burada yaparım ama bunu ona söylemem.

"İyi olacağım, Vince," diyorum ve arabadan inerken ona yüz dolarlık bir bahşiş uzatıyorum. "Bıraktığın için teşekkürler."

"Vay canına, teşekkürler!" diyor sırtarak, ben görkemli basamakları çıkıp büyük çift kapıya doğru yürürken.

Bunlardan biri açılıyor ve Cash dışarı çıkıyor, siyah yakalı gömleği, koyu renk kot pantolonu, siyah kovboy şapkası ve çıplak ayaklarıyla çok seksi görünüyor. O gözler... Tanrım, üzerimde çok güçlü bir etkisi var. Her yerim ürperiyor.

"Merhaba," diyorum ona doğru adım atarak. Onu nasıl selamlayacağımı bilemiyorum ama o kolunu bana dolayarak bu garipliği ortadan kaldırıyor.

Belime sarılıyor, beni kendine çekiyor ve tüm vücudum eriyene kadar öpüyor. Tanrım, bu dudakları özlemişim.

"Sen Cash Edwards'sın!" diyor şoförüm, ağzı bir karış açık ona bakarken. "Yok artık!"

Cash hızlıca gülümsedi ve ondan beni içeri sokmaya çalıştı.

"Bir selfie alabilir miyim?"

Cash'in kapıyı kapatmak üzereyken gözlerini devirdiğini görüyorum, ama ayağımı uzatıp engelliyorum.

"O gerçekten iyi biri," diyorum kirpiklerimi savurarak ona yalvararak. "Sadece bir saniye sürecek."

İstemediğini söyleyebilirim ama bunu benim için yapıyor. "Hadi şu işi bitirelim."

"Yukarı gel Vince," diyorum, kocaman bir gülümsemeyle el sallayarak.

Merdivenleri çıkarken çok mutlu görünüyor. "Yeğenim *kocaman* bir fan."

Cash, omzunun üzerinden kapıya bakarken "Bu çok hoş," diyor küçümseyerek.

"Ara onu," dedim.

Vince'in gözleri büyür. "*Gerçekten mi?*" "Evet, Facetime yap."

Yeğenini ararken heyecandan titriyor. "*N'aber V Amca?*" diye soruyor cevap verdiğinde. Arkadaşının evindeymiş gibi görünüyor çünkü pembe bir odada dört ya da beş kız takılıyor.

"Bakın kime rastladım," diyor ve telefonu Cash'in yüzüne doğru itiyor.

"Olamaz!" diye bağırır yeğeni. Diğer kızlar da sırada kimin olduğunu görür ve çığlık atmaya başlarlar.

Cash'e kalçamla vururken gülüyorum ve gülümsüyorum. Uzun ve sert bir şekilde nefes veriyor.

"Merhaba," diyor garip bir şekilde el sallayarak. "Artık içeri girebilir miyiz?"

Kızlarla konuşmak için telefonu elime alırken "Asla olmaz," diyorum. "En sevdiğin Cash Edwards şarkısı hangisi?"

"*Sen Lola Lively'sin!*" diye bağırıyor kız, gözleri kocaman. Oh, kim olduğumu biliyorlar! Çok duygulandım!

Diğer kızlar daha da korkmaya başlar. Vince bir yaz verandasında tatlı patates turtası yiyen bir sıçan gibi sırtıyor. O

bundan sonra yılın amcası olacak ve o da bunu biliyor.

Kolumu Cash'in omuzlarına doluyorum ve telefonu yukarı kaldırıyorum, böylece ikimiz de kadrajda oluyoruz. Telefonun diğer ucundaki heyecanı görünce buzgibi kalbi çözülmeye başlıyor.

"en sevdiğiniz şarkıyı söyleyin" dedim.

Hepsi Cash'in hit şarkılarını bağırmaya

başladı. *"Up Shit's Creek!"*

"Hometown Hunny." "Busted and Bruised!"

"Evet!" En sevdiğim şarkıyı dinleyeceğim için heyecanlıyım.

"Busted and Bruised. Senin için biraz söylememizi ister misin?"

Bayılacak gibi görünüyorlar.

"O şarkı olmaz," diye söze başlar Cash, yüzünü buruşturarak. *"O nefret ediyorum."* "Bayılıyorum," diyorum heyecanlanarak.

"Boktan bir bara girdim," diye şarkı söylüyorum, Cash'in hırıltılı sesini taklit ederek. *"Bana bu yarayı veren adam için."*

Kızlar heyecan içinde çığlık atıyor. Cash'in sert ağzı bir gülümsemeye dönüşüyor.

"Kız arkadaşımı çaldı. Arabamı mahvetti."

O da benimle birlikte şarkıya katılıyor. *"Bu kahrolası kasabayı yönettiğini sanıyor."*

Birbirimize dönüp gülümsüyoruz, saf bir keyif için şarkı söylüyoruz. *"Ama Johnny Remington'ı alaşağı etmenin zamanı geldi."*

Bu şarkıya bayılıyorum. Çok eğlenceli. Kızlar hayretler içinde dinlerken ve Vince basamaklarda dans ederken biz bir sonraki kıtayı ve nakaratı söyleyip harika vakit geçiriyoruz.

"Siz hanımlar ne düşünüyorsunuz?" İşimiz bittiğinde soruyorum. *"İnanılmaz!"* Vince'in yeğeni bağırıyor.

"Bu adam bir efsane değil mi?" Cash'i yanağından öperek onlara soruyorum.

Hepsi aynı fikirde tezahürat yaparlar.

Vay anasını. Cash Edwards'ın yüzünü kızarttım.

"Hepinizle tanıştığıma memnun oldum," diyor Cash onlara gülümseyerek. "Amcanızı imzalı posterlerle geri göndereceğim, ister misiniz?"

O kadar yüksek sesle bağırıyorlar ki telefonu uzaklaştırmak zorunda kalıyorum.

Cash sadece gülümsüyor. Hayranlarıyla bu şekilde çok fazla etkileşime girmediğini söyleyebilirim. Hiçliğin ortasındaki bu izole kaleye kapanmış ve muhtemelen hayranlarıyla etkileşime girmenin nasıl bir şey olduğunu unutmuş.

Onlar sadece insan. Onu seven insanlar. Bana göre en iyi kısmı bu.

"Çok teşekkür ederim," diyor Vince, telefonu ona geri verdiğimde ellerini birbirine kenetleyerek. "Bana o kadar çok havalı puan verdin ki, tahmin bile edemezsin."

Cash posterleri almak için içeri girerken ben gülüyorum. İkimiz de onları merdivenlerde imzalıyoruz ve sonra Cash onları Vince'e veriyor.

"Mükemmel," diyor, sadece beş tane olduğu için biraz hayal kırıklığına uğramış görünüyor. Sadece kızlar için yeterli.

"O da bir tane istiyor," diye fısıldıyorum Cash'e.

"Oh," diyor sanki hiç gelmemiş gibi. "Umm..."

Kovboy şapkasını çıkarıp imzalıyor ve Vince'in kafasına geçiriyor. Vince'in gülümsemesi o kadar büyük ki beni güldürüyor.

"Teşekkür ederim, Bay Edwards," diyor, merdivenlerden geri geri iniyor ve başını eğiyor. "Teşekkür ederim, Lola!"

Ona el sallıyorum ve sonra arabaya uzaklaşmasını izlerken gülüyorum, hala şapkayı takıyor.

"Eğlenceliydi," diyorum Cash'e sırtarak.

Başını sallayarak onaylıyor, öyle olduğuna şaşırmış gibi görünüyor. "Evet. Uzun zamandır böyle bir şey yapmamıştım."

Elini tutup onu içeri çekerken "Alış buna," diyorum. "Çünkü ünlü olmanın en sevdiğim yanı bu."

Bana muhteşem evini gezdiriyor ama on üç ya da on dördüncü yatak odasına baktığımda işim bitmiş oluyor. Hepsi aynı görünmeye başlamadan önce görebileceğiniz çok fazla yatak ve perde var.

"En iyisini sona sakladım," diyor elimi sıkarak. "Kayıt stüdyom."

Bütün vücudum karıncalanıyor. "Beni hemen oraya götür."

Evin yeni kanadına çıkan merdivenlerden aceleyle inerken gülüyor.

İçeri girdiğimizde tüm teçhizatı görünce büyüledim. Tüm enstrümanlar. *İnanılmaz* bir şey. Albümün ilk albümüm için bana ayarladığı kayıt daha iyi. *Her şey* var.

"Sanırım cenneteyim," diyorum dev miksaj tahtasının başına oturup her bir düğmenin ve kadranın ne işe yaradığını merak ederken.

Gecenin bir yarısı bir fikirle uyanıp buraya gelmesi ve kayıt tuşuna basarak bir albüm yapması aklımı başımdan alıyor.

istediği zaman stüdyo seviyesinde kayıt yapabiliyor. Çok kıskandım. Bu benim gerçek hayalim.

Saatlerce içinde kayboluyoruz. İkimiz de tam bir dişli manyağıyız ve açlıktan midemiz guruldamaya başlayana kadar en iyi ekipman hakkında konuşuyor ve tartışıyoruz.

"Kahretsin," der Cash saati gördüğünde. Saat sekiz. Gerçekten dört saattir burada mıyım? "Akşam yemeği rezervasyonumuzu kaçırdık."

"Burada kalmayı tercih ederim," diyorum etrafıma bakarak. "Daha gitar koleksiyonuna bile gelmedik."

Gerçek olduğuma inanamıyormuş gibi bana bakarken başını sallıyor. "Sen benim hayalimdeki kızsın, Lola. Umarım bunu biliyorsundur."

Öne doğru eğilip ağzımı o çok seksi, çok öpülesi dudaklarına bastırırken gülümsüyorum. "Gitar koleksiyonunu elime geçirdikten sonra bunu söylemeyeceksin. Her birini denemek istiyorum. Tek tek. Her birini."

Gülüyor. "Hepsi senin. Benim olan bundan sonra senindir."

Çok geçmeden, yolda pizza ve etrafımızda yerde duran var olan en muhteşem gitarlardan yaklaşık iki düzine var.

Cash parlak bir Fender Telecaster alıp bana katılırken ben eski bir Gibson çalıyor, birkaç akor mırıldanıyor ve tıngırdatıyorum.

Birlikte doğalız. Kaygısızca tıngırdamak güzel bir şeye dönüşüyor. Birbirimizle oynuyoruz, ara sıra aklımıza gelen şarkı sözlerini mırıldanıyor ve söylüyoruz.

"Bekle," diyor, ayağa fırlıyor ve miksaj tahtasına doğru koşuyor. "Bunu kaydetmek istiyorum."

Tekrar yerine oturuyor ve sırtarak liderliği bana bırakıyor. Sol ile başlıyorum, kelimeleri yuvarlayarak söylerken hafifçe tıngırdatıyorum.

*"Aşkın ne olabileceğini asla
bilemezdim. Her zaman
ulaşamayacağım bir yerde dans
ederdim."*

O da katılıyor, yetenekli parmaklarıyla sesi derinleştiriyor. Başımı sallayarak onu şarkıya katılması için cesaretlendiriyorum.

*"Ama gölgen şiir gibi hareket ediyor
İhtiyacım olan her şeyin kıyısında."*

Tüylerimi diken diken ediyor. Nabzımı hızlandırıyor. Kısık sesi çok seksi. Benimkinin aksine çok mükemmel. Gerçekten harika bir takım olduk.

Pizza geldiğinde, şarkının büyük bir kısmını tamamlamıştık. Müzik stüdyosundaki masada oturmuş, doğrudan pizzadan yiyorduk.

Kutu.

"Burada ne düşünüyorsun?" Büyük bir dilim pizza soruyorum, peyniri bırakmak istemiyorum.

"Şarkı için mi?" diye soruyor, kendi sevimsiz dilimiyle savaşıyor. "Ben daha çok... bunun için düşünüyordum. Bizim için."

"Oh," diyor, o nefes kesici kahverengi gözleriyle bana bakarken pizza dilimini indiriyor. "Sana söyledim ama..."

"Ama ne?" En kötüsünden korkarak sordum. Cash Edwards'la birlikte olmanın gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. İsteddiği her kadına sahip olabilecekken benim gibi bir kızla birlikte olmak istemesine imkân yoktu. Etrafında gördüğüm diğer kadınlar gibi kültürlü ve sofistike değilim. Ben sadece Alabama'nın orta yerinde yaşayan sıradan bir kızım.

Başım düştü. Birden iştahım kesildi.

"Ama bu seni korkutabilir," diyor. "Seni istemiyorum."

Başımı kaldırıyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Birbirimize karşı her zaman dürüst olalım Cash. Korkutucu olsa bile."

O güzel dudaklar bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Bu planı sevdim."

Pizzadan bir ısırık alıyorum ve tabii ki büyük bir parça tel tel peynir çeneme çarpıyor. Sofistike olmamakla ilgili söylediklerimi hatırlayın.

Ben utançla başımı sallarken Cash yanıma yaklaşıyor bana bir peçete uzatıyor.

" , " diyor çenemdeki domates sosunu silmemi izlerken. Kendini tutamıyor ve eğilip bana yumuşak, şefkatli bir öpücük veriyor.

"Bana korkunç kısmını anlat," diyorum çiğnemeyi bitirdiğimde. "Senden bir şarkıdan daha fazlasını istiyorum," diyor.

"Bütün bir albüm mü istiyorsun?" Şok olmuşum ama heyecanlıydım. Büyük Cash Edwards ile bir albüm kaydetmek benim için hayatımın onuru olacaktı.

"Her şeyi istiyorum," diyor ses tonundaki sertlikle. "Her sabah seninle uyanmak istiyorum, Lola. Her gece kapanan gözlerimin gördüğü son şeyin senin büyüleyici yüzün olmasını istiyorum. Gün içinde seni arayabilmek ve istediğim zaman seninle konuşabilmek istiyorum. Dudaklarını öpmek ve elini tutmak istiyorum. Seninle birlikte yaratmak istiyorum. Müzik, çocuklar, bir aile. Hepsini istiyorum."

Sözlerini bitirdiğinde başım dönüyor, yüzündeki ifade çiğ ve çaresiz. Bu adam her şeyini ortaya koydu ve

cevap vermemi bekliyor. Cevabımı beklerken işkence çekmiş gibi görünüyor.

Her şeye evet diyerek onun acısına son vermek istiyorum ama nefesim kesiliyor. Nutkum tutuldu. Bu nasıl gerçek olabilir?

Derin bir nefes alıyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Bunu ben de istiyorum Cash."

"Hangi

kısmı?"

"Hepsini."

Vücudundaki tüm gerilim boşalırken omuzları düşer. Uzun ve sert bir nefes veriyor, yüzünde rahatlama çiçekleri açıyor. "Tanrı'ya şükürler olsun."

Pizzamı kutuya geri koyuyorum, ellerimi peçeteye siliyorum ve sonra onun kucağına kayıyorum.

O da pizzasını bırakıyor ve sonra kollarını bana dolayarak beni kendine yakın tutuyor.

"Birlikte ne yaptığımızı izle," diyor gözlerimin içine bakarak. "Müziğimiz, ailemiz... Dünya henüz hiçbir şey görmedi. Harika olacağız."

"İkonik," diye fısıldıyorum ağzına. O da sırtıyor. "İkonik."

Onu öpüyorum ve bu çok *doğru* hissettiriyor.

Dünyanın birdenbire büyüğü ve gerçeküstü hissettirdiği mükemmel bir zamanda çalan mükemmel bir şarkı gibi. Cash ile böyle hissediyorum.

Öpüşmeyi derinleştirirken kucağında kayıyorum, uzun sert ereksiyonunun kalçama baskı yaptığını hissettiğimde inliyorum. Üzerine biraz baskı uyguladığımda şimdiye kadar duyduğum en seksi iniltiyi çıkarıyor ve ne yapmak istediğimi biliyorum.

Onu *memnun etmek* istiyorum. Onun büyük aletini emmek istiyorum.

Üzerinden kayıp yere düştüğümde inliyor.

Kemerini tutup açmamı izlerken şehvet dolu gözleri kararıyor. Fermuarını yavaşça indirip elimi kot pantolonunun içine sokarken dudaklarımı yalıyorum -kalbim çarpıyor-.

Vay canına... O

büyük. Çok

büyük.

Elimi kalın etli shaftının etrafına sarıp çekerken derin ve seksi bir inilti çıkarıyor.

"Oh," diye fısıldıyorum yüzümün önünde belirdiğinde, kalın ve *Sert*.

Tabanı kot pantolonunun içine gizlenmiş ve hala çenemi yerinden oynatacak kadar büyük görünüyor. Çok büyük. Çok etkileyici. Büyüklüğü benim

Nefesim kesiliyor. Gözlerimi zonklayan her santiminde gezdiriyorum ve başının prekumla parladığını gördüğümde kısa ve hırıltılı bir nefes alıyorum. Yarıktan bir damla damlıyor, büyük yuvarlak kafasından aşağı kayıyor ve sonra elime düşüyor.

Onun güzel aletini bırakmak istemeyerek tutarken, tenim sinir ve beklentinin ürpertici bir karışımıyla karıncalanıyor.

"İşini kolaylaştırmama izin ver," diyor daha önce hiç duymadığım çakıllı bir sesle. Cash'in derin ve hırıltılı bir sesi var - bunu herkes bilir - ama bu şehvet dolu gırtlak sesi tamamen benim için.

Önümde ayağa kalkıp pantolonunu indirirken onu serbest bırakıyorum.

"*Vay canına,*" diye fısıldıyorum, onun yükselen sikine bakarken, büyülenmiş gibi. Bu açıdan daha da büyük görünüyor. Altında sarkan iki ağır taşakla uzun ve gururlu, rahatlamak için can atıyor gibi dolu ve sıkı. O saf erkeksi bir mükemmellik.

Sandalyesine tekrar oturduğunda sertçe yutkunuyorum, bacaklarını açmış, sert aleti karın kaslarının üzerinde duruyor, o şehvetli kahverengi gözler beni o kadar sahiplenici bir sıcaklıkla izliyor ki nefesim kesiliyor. Bedenim titriyor.

Doğrulduğumda dudaklarımı yalıyorum, gözlerim bu adamın güzel aletinin her bir erkeksi santimine kilitlenmiş.

Öylece tutayım mı? Yalar mıyım?

Bir sonraki hamlemi düşünürken elim ağzıma gidiyor ve hiç düşünmeden elimdeki prekum damlasını yalıyorum.

"*Siktir,*" diye homurdanıyor onu tatmamı izlerken. Sesi, tadı, görüntüsü, hepsi içimde ısı dalgalarının yükselmesine neden oluyor.

Daha fazlasını istiyorum. Onun seksi inlemelerini daha çok istiyorum.

Ben de onu elime aldım ve okşamaya başladım, sıktığım elimi uzun sert shaftında aşağı yukarı kaydırdım.

Beni izlerken elleri kolçaklarda sıkılaşıyor, çenesi kenetlenmiş, gözleri alev alev.

Ağzımı açıyorum ve onu içime alıyorum, tohumunun tuzlu tadıyla inliyorum. O çok seksi. Çok ateşli. Bunu yaptığımı inanamıyorum.

Ağzımda ilk kez bir penis var ve bu Cash Edwards'ınki. Her şey gerçeküstü geliyor.

Gerçeküstü ama çok *iyi*.

Onu *daha derine* çekerken inliyorum, dilime karşı sıcak ve sert olduğunu hissediyorum. Dudaklarımı shaftının etrafında sıkıyorum, başımı yukarı kaydırıyorum

ve ben onun ağır taşaklarını avuçlarken aşağı.

"Evet," diye tıslıyor, sesi sert ve gergin. "Aynen böyle, güzel kız."

Ona baktığımda ve bana nasıl baktığını gördüğümde amım zonkluyor. Koyu cam gibi gözleri ilkel bir sahiplenmeyle dolu, sanki hayatı boyunca hiç bu kadar baştan çıkarıcı bir şey görmemiş gibi bana bakıyor.

Bu adamı boşaltmak için dayanılmaz bir dürtü beni ele geçiriyor ve ağzımı *daha* geniş açıp onu *daha derinlere* alıyorum.

Dilimi kalın başının etrafında döndürürken ve sonra zonklayan şaftını boyarken, her lezzetli santimin tadına bakarken kolçakları sıkıca kavırıyor.

Onu tekrar aç küçük ağzıma alıyorum, okşuyorum, emiyorum ve başımın her düşüşünde homurdanmasına ve inlemesine neden olan sabit bir ritme giriyorum.

İnlemeye devam ediyorum çünkü ağzımda o kadar *iyi* hissediyor ve o kadar gergin görünmesine bayılıyorum ki, sanki kontrolü zar zor elinde tutuyormuş gibi.

Onu kaybettirmek istiyorum. Onu çözülmeye zorlamak istiyorum. "Oh," diye inliyorum, onu derinlere daldırmadan önce bir nefes alıyorum. boğazımın arkasında. Çenem ağrıyor ve gözlerim sulanıyor ama durmuyorum. Bu adamı boşaltmak için ölüyorum.

"*Lanet olsun*," diye inliyor, başı geriye düşüyor. Gözleri bir saniyeliğine kapanıyor, ama sonra tekrar açılıyor ve tekrar bana bakıyor, ateşle dolup taşıyor, gösterinin bir saniyesini bile kaçırmak istemiyor.

"Sen benim için yaratıldın bebeğim," diye homurdanıyor ben biraz daha hızlı hareket edip biraz daha sert okşarken. "Bu horoz senin için yapıldı."

Bunun doğru olduğunu biliyorum. Biz aitiz. için yaratılmışız.

Koltuğunda kaymaya başlıyor, homurtuları daha sert ve daha sık çıkıyor. Yaklaştığını söyleyebilirim. Onu çözmek üzere olduğumu söyleyebilirim.

Ona mastürbasyon yaparken elim ağrıyor, ağzımla aşağı yukarı hareket ettiriyorum, onun tadına bakmaya *ihtiyacım* var. Onun bir parçasına sonsuza dek içimde ihtiyaç duyuyorum. "Boşalacağım," diye homurdanıyor, yüzü zevkten mi yoksa acıdan mı buruşuyor, hangisinden emin değilim ama boşalmamı istemediğini söyleyebilirim. Dur.

Onu daha sert emerken kalbim çarpıyor. Onu daha derine çekerken amım sıcaktan titriyor.

Birden güçlü elleri saçlarıma gömülüyor ve başımı kavrayarak ağzımın içine giriyor, kalçaları sandalyeden kalkıyor. Boğazımın arkasına sertçe boşalarak serbest bıraktığında derin bir ilkel homurtu odayı dolduruyor.

Aletinin dibini kavrayıp zonklayan sikini ağzımda tutarken inliyorum, birbiri ardına gelen sıcak döl dalgalarını hissediyorum. Her damlasını yutarken inliyorum.

İçime ilk kez boşalırken çıkardığı seksi sesleri asla unutmayacağım. *Bunun* bir albümünü yapmalı. Dünyadaki her ateşli kadın bunu satın alırdı, ama bunu duyacak tek ben olmasından memnunum. Hepsi benim için ve sadece benim için.

Başımı tutuşu gevşiyor, sandalyesine yığılıyor, ağır ağır nefes alıyor ve uykulu bir canavar gibi inliyor. Gözleri yarı kapalı, onu yavaşça okşamamı izlerken memnuniyetten ağırlaşıyor. Bakışlarında ilkel bir şey var - sahiplenici ve harap olmuş bir şey, sanki onu mümkün olan en iyi şekilde mahvetmişim gibi. Beklemediği bir şekilde.

Aletini usulca okşamaya devam ediyorum, henüz bırakmaya hazır değilim. "Ağzın," diye mırıldanıyor bir elini saçlarında gezdirirken, "cennetten mükemmel bir dilimdir."

Bunun iyi bir şarkı olabileceğini düşünerek gülümsüyorum, ama şimdi bunu gündeme getirmiyorum. Daha sonraya saklayacağım.

Öne doğru eğiliyor, yanağımı hafifçe kavlıyor ve dudaklarıma yumuşak, şefkatli bir öpücük konduruyor. "İnanılmazsın," diye fısıldıyor.

Kalbim gümbür gümbür atıyor, dudaklarım karıncalanıyor, göğsüm her titreyen nefeste bir yükselip bir alçalıyor, topuklarımın üzerinde geriye doğru otururken sikini bırakıyorum ve kramp giren elimi sallıyorum.

Amım çok sıcak ve ıslak. Daha önce hiç olmadığı kadar zonkluyor. Bu adamın üzerine salınmak ve onu bütünüyle yutmak istiyor.

Onunla henüz bitmedi.

Ve belli ki benimle işi bitmemiş.

Ayağa kalkıyor, hâlâ taş gibi sert olan sikini kavlıyor ve beni ürpertecek kadar aç bir bakışla bana bakıyor.

"Yatak odası," diye . "Şimdi."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Nakit

"W Hangi yatak odası?" Lola aç bir kurttan kaçan yavru bir geyik gibi benden uzaklaşarak soruyor. "Otuz tane falan gördüm."

"En yakın olanı," diye homurdanıyorum, pantolonumu yukarı çekip büyük, zonklayan sikimi içine sokarken. Düğmeyi içeri kaydırıyorum ama fermuarı aşağıda ve kemeri açık bırakıyorum. Uzun süre üzerimde kalmayacaklar.

Etrafında dönüyor, beyaz elbisesi yeterince dönüyor ve pembe külotuna hızlı bir bakış atıyorum. Ağzım sulanıyor ve sikim kotumun içinde sallanıyor. Bu güzel kızın küçük dudakları aletimin etrafını sarmıştı. Beni emip kuruttular.

Ama onunla işim bitmeye yakın bile değil. Daha yeni başlıyorum.

Spor salonumun kapısını açıyor ve kapıyı çarparak kapatırken hayal kırıklığı içinde inliyor.

"Yatak odası nerede?" diye sorarken bir banyonun kapısını açıyor ve sonra onu da kapatıyor. "*Argh!*"

Kızımın da buna en az benim kadar ihtiyacı olduğunu bildiğim için sırtıtıyorum. Bunun için ölüyor.

"Buraya gel," diyorum ona doğru ilerlerken, kalbim kulaklarımda çarpıyor, sikim kotumun içinde ağrıyor. Onu kollarımın arasına aldım ve ana yatak odasına kadar taşıdım.

Dev yatağımı görünce "Evet," diye inliyor. Onu yatağa ve sonra geri çekilip ş mineyi açıyorum. Ateş bir *vınlamayla* patlıyor ve büyüleyici g zelliğim aniden titreyen turuncu alevlerle aydınlanıyor.

G mleğimin düğmelerini izlerken dudaklarını yalıyor, beklentiyi arttırmak için acele etmiyorum. Parlak yeşil gözlerindeki uyarılma ateşi yanarken gömleğimin omuzlarımdan yere düşmesine izin veriyorum.

Onu  ıplak istiyorum ama bana nasıl baktığını anlayamıyorum. O masum gözlerindeki ateş... İlk kez bir erkeğin onun için soyunduğunu görüyor. Bunu sonsuza dek hatırlayacağı bir an yapmak istiyorum.

Kotumun düğmelerini açıyorum ve yere düşmesine izin veriyorum, ağrıyan sikimi tuttuğum gibi onlardan  ıkıyorum. Onu tekrar gördüğünde seksi bir nefes alıyor, sert ve dar küçük bakire amcığı için hazır.

"Gördüğün hoşuna gitti mi güzelim?" Yatağa doğru yürürken kendimi okşayarak soruyorum.

Başını sallıyor, hevesli gözlerini hiç ayırmıyor. "Seni ıslatıyor mu?" Hırlayarak soruyorum.

" ok ıslak," diye fısıldıyor, kalın şaftımda aşağı yukarı hareket eden elime bakarken parmakları elbisesinin altıyla oynaşıyor.

"Elbiseni çıkarmam için hazır mısın?"

Sertçe yutkunur ve başını sallar. "Evet."

"Kollar yukarı," diyorum altından tutarken. Kollarını kaldırıyor ve ben de seksi elbisesini başının üzerinden çekip köşedeki piyanomun sehпасına fırlatıyorum.

Bu kıza saldırmaya ve onu kendiminmiş gibi sahiplenmeye hazırım ama kendimi yavaş gitmeye zorluyorum. Onun hızında gitmeye. Kızımın ilk seferinde ağırdan almak için.

"B y leyicisin," diyorum geri çekilirken, ellerim kalçalarında, a  gözlerim sutyen ve k lotundan başka bir şey giymeyen vücudunda aşağı yukarı geziniyor. "Mmmmm."

Ellerinin tekrar sikimin etrafını sardığını hissettiğimde inliyorum. Sert bir elle çenesini kavrayıp ağzını derin ve a  bir şekilde öperken beni okşamaya başlıyor. Ağzımın içinde inliyor, sikime vuruşları gittikçe sıkılaşıyor ve cesaretleniyor. Bu kadınla ilgili her şey beni  ıldırtıyor.

"Bana ne yaptığın hiçbir fikrin yok," diyorum, hâlâ çenesini kavrarken. "Sana ne yapmak istediğim hakkında hiçbir fikrin yok."

"Göster bana," diye fısıldıyor. "Ben buna hazırım." O seksi küçük dili ağzından kayıyor ve elimi yalıyor ve sonra aklımdan geçen her pis şeyi yapmam için bana meydan okur gibi sırtıyor.

"İstiyorsun," diyorum çenesini bırakıp sütyeninin arkasını tutarken. "Tamamdır."

Kopçayı hafifçe açıp vücudundan çekiyorum ve şımarık küçük göğüslerinin serbest kalışını kalbim durmuş bir şekilde izliyorum. Çok fazla zıplama yok ama hepsi benim ve mükemmeller. Kıçını kavırken üzerlerine atılıyorum, inleyene kadar yanaklarını ayırıyorum.

"Oh, *Cash*," diye inliyor sıcak dilimi sert meme uçlarının üzerinde kaydırıp her seferinde birini ağzıma alırken.

Aletimi sıkıca kavırıyor, ileri geri, ileri geri okşuyor. Böyle devam ederse, eline boşalacağım ve her damlasını bu kızın tatlı amcığı için saklamak istiyorum.

Düz avucumu karnından aşağı ve külotunun içine doğru kaydırırken titriyor, parmaklarım ıslak yarığının üzerinde kayana kadar durmuyor. Bir parmağımı içine kaydırırken ağzını öpüyorum, bakir gerginliğini hissetmeyi seviyorum.

Ağzını benimkinden çekip bir parmak daha eklediğimde inliyor, amı ikisinin de etrafında kenetleniyor.

Çok yumuşak. Çok ıslak. Çok sıcak. İnanılmaz derecede *sıkı*.

Tek odaklanabildiğim, parmaklarımı içeri ve dışarı kaydırırken amının parmaklarımı sıkması. Sikimi unutuyor ve kollarını boynuma doluyor, beni sıkıca tutuyor ve ben onun sıcak ıslak amıyla oynarken kulağına inliyor.

"Bu nasıl bir his?" Kulağına fısıldıyorum. "İyi hissediyor musun bebeğim?" "Siktir," diye inliyor, kollarımda titriyor. "Sakın durma."

Sıcak amına biraz daha masaj yapıyorum ve klitorisini bulduğumda neredeyse çözülüyor, sıkı küçük daireler çizerek ovuyorum.

Bana karşı titremeye başladı, o sert küçük meme uçları göğsümde yukarı aşağı sürükleniyor, çok iyi hissettiriyor.

Elimi geri çekerken, "Tamam, ," diye emrediyorum.

İnliyor ama dediğimi yapıyor, sırt üstü düşüyor ve ben parmaklarımdaki kremi yalarken beni izliyor, lezzetli tadı karşısında inliyor.

"İşte benim kızım," diyorum külotunu tutup bacaklarından aşağı çekerken. Amının üzerinde çok güzel sarı bukleler var. Bu şimdiye kadar gördüğüm en çarpıcı manzara.

"Onları da çalacak mısın?" diye soruyor, o kadar tahrik olmuş ki sırtlamakta zorlanıyor.

"Yapacağım," diyorum, hiç utanmadan. "Onlar *benim*. Tıpkı senin gibi."

Bacaklarını ayırıp yatağa uzanıyorum ve uzun, yavaş bir yalamadan önce pembe amına yakından bakıyorum. Ben devam ettikçe, boşalmaya yakın olana kadar sıcak küçük amını yaladıkça omurgasını kemiriyor ve çığlık atıyor.

Çok uzun sürmedi. Klitorisini dillemeye başladığımda çığlık atıyor ve ağzımın her yerine boşalıyor, bacakları titriyor, vücudu . Onu yoğun orgazm boyunca yalıyorum, ona bu kadar zevk verme hissini seviyorum. Onu böyle görmeye bayılıyorum. Bundan sonra onu günde en az bir kez boşaltacağıma yemin ediyorum. Elime, ağzıma, sikime, fark etmez. Sadece onu görmek istiyorum, ateşli bir mutluluk içinde boğulurken.

Sert sikimi kaptığım gibi yanına gidip güzel vücudunun üzerinde gezinirken hala yatakta titriyor. Ucumu amına doğru sürüklerken ikimiz de inliyoruz, ıslak kıvrımları kalın kafam için ayrılıyor. Açık ağzını öpüyorum, sikimi açıklığına bastırıp yavaşça içeri iterken dilimi onunkine doğru kaydırıyorum.

Sıcak amcığı kenetlenirken inliyor, ben her seferinde bir sert inç eklerken sıkıyor ve sıkıyor, sonsuza dek kirazını alıyor.

Sırtını dikleştiriyor ve ben daha derine iterken göğüsleri göğsüme , geriliyor ve ilk kez dar bakire amını dolduruyor. Tırnakları omuzlarıma batıyor ve ağzıma karşı soluk soluğa kalıyor, nefesi sıcak ve sığ, sıkı sığağı her şeyimi almak için geriliyor.

Gözlerimi aramızda gezdiriyorum, hayallerimdeki kızın becerilişinin çarpıcı görüntüsünü alıyorum. O çok ateşli. Birbirimiz için yaratılmışız.

"İşte bu bebeğim," diye homurdanıyorum, bakire amcığı beni bir yumruk gibi sararken dişlerimi sıkıyorum. "Çok iyi gidiyorsun. Hem de çok iyi. Burada cenneteyim."

Bacakları belime dolanırken titriyor, beni kendine çekiyor, daha fazlasına ihtiyaç duyuyor. Ellerimi sırtının altından geçirip onu kaldırıyorum.

Kalçalarını eğip daha da derine batmasına yetecek kadar. Haykırıyor ve ben onun tamamen benim olduğunu bilerek sırtımdan kendimi alamıyorum.

"*Siktir*," diye tıslıyorum sıkılmış dişlerimin arasından, sikimi onun içinde tutarken, shaftımdaki sıkı sıkışmayı hissediyorum. "Sen benim için yaratılmışsın. Bundan eminim."

Bu şekilde tutuyorum, kabzasına *kadar* gömüyorum, alışmasına izin veriyorum, ilk kez beni *tamamen* içinde hissetmesine izin veriyorum. Vücudu titriyor, nefesi kesiliyor ama gözleri -o geniş, cam gibi gözleri- şehvetle dolu. Arzuyla dolu.

"Sen benimsin," diye fısıldıyorum, dudaklarımı boynunda gezdirerek. "Artık geri dönüş yok."

"İstediğim tek kişi sensin," diyor kollarını bana dolayarak. "Şimdiye kadar istediğim tek kişi."

Duymak istediğim tek şey bu.

Yavaş ve derin bir şekilde hareket etmeye başlıyorum, her hafif itişte kalçalarımı ona sürüyorum, her lanet santimi hissettiğinden emin oluyorum. Ben yavaşça hareket ettikçe inliyor, ama bu inlemeler inlemeye dönüştüğünde, daha fazlası için hazır olduğunu anlıyorum.

Elimle kalçasını kavriyorum ve daha hızlı hareket etmeye başlıyorum, sert, sabit bir ritimle içeri ve dışarı itiyorum. Kalçaları sanki bunu benimle yapmak için yaratılmış gibi benimkilere uyacak şekilde dönüyor. Zaten birbirimize çok uyumluyuz. Daha ilk seferimiz olmasına rağmen bedenlerimiz sanki yıllardır bunu yapıyormuşuz gibi hareket ediyor.

İnlemeleri daha yüksek sesle ve daha umutsuzca çıkıyor. Çıkardığı her ses beni daha sert, daha derin, daha hızlı itiyor.

"İşte bu bebeğim," diye homurdanıyorum, gözlerinin kapanmasını ve dudaklarının ayrılmasını izliyorum. Ben sertçe sokarken parmakları sırtımı tırmalıyor. "Aynen böyle. Erkeğinin koca sikini al."

Daha fazla güç katıyorum, biraz fazla sert sokuyorum ama kendimi durdurmak neredeyse imkânsız. O kadar mükemmel ki, kontrolümü kaybetmeme neden oluyor. İlkel içgüdülerim kontrolü ele geçiriyor.

Ama ben daha sert girsem bile o daha fazlasını istiyor. Bacakları belime dolanıyor, sanki hiç durmamı istemiyormuş gibi beni ona bağlıyor. Siktir, hiç istemiyorum...

Bunun sonsuza dek sürmesini istiyorum.

Sıcak küçük amcığı beni bir mengene gibi kavriyor, sıkıyor, her hamle için açgözlü. Sikim onun sıcak kremiyle kaplanıyor ve bundan daha iyi bir his olamaz.

Aç gözlerim sallanan göğüslerinden, o seksi küçük dilin saklandığı açık ağzına doğru hareket ediyor. Yüzünün buruştuğunu, iniltilerinin yükseldiğini görüyorum ve boşalmak üzere olduğunu biliyorum.

"Boşal bana," diye homurdanıyorum açık ağzında. "Sikimin üzerinde hissetmek istiyorum."

Orgazm olurken haykırıyor ve kızarmış vücudunu ele geçiriyor. Ellerini başının üzerinde birleştiriyorum, onu sert ve derin bir şekilde beceriyorum, her sert vuruşta klitorisine sürtünüyorum. Sessiz bir çığlıkla ağzı açılıyor, orgazmı başından ayak parmaklarına kadar içinden geçerken vücudu altımda .

"*Siktir*," diye tıslıyorum, amcığının etrafımda kenetlendiğini hissettiğimde, o kadar sıkı ki. Çok iyiydi.

Adımı haykırıyor, ateşli bir zevk onu sararken tüm vücudu titriyor.

Bir parçam aynı anda boşalmak istiyor, ama bunun henüz bitmesini istemediğim için kendimi tutuyorum. İlk seferimiz kadar özel bir zaman yok ve bunu kalıcı kılmak istiyorum.

Titremesi azaldığında ve çığlıkları iniltiye dönüştüğünde, ondan çekiliyorum, kalçasını tutuyorum ve onu döndürerek önümde elleri ve dizleri üzerine yatırıyorum.

Bu kız onu gördüğüm her açıda daha seksi oluyor. Önümde açıkta duran kıkına ve pembe amına bakarken dudaklarımı yalıyorum.

"Henüz işimiz bitmedi meleğim," diyorum düz avucumu omurgasında gezdirirken, parmak uçlarımın altında titrediğini hissederek. "Sana çığlık attırmayı bitirmedim."

Sikimi tutup tekrar içine sokuyorum, derinlere iterken ikimiz de inliyoruz.

O seksi yeşil gözleriyle omzunun üzerinden bana bakıyor, ben ona uzun ve derin darbeler vurarak girip çıkmaya başladığımda alt dudağını ısıırıyor.

"Gördüğüm en seksi şeysin," diye homurdanıyorum, kıkını o kadar sert kavırıyorum ki kusursuz teninde kırmızı parmak izleri kalıyor. Şikayet etmiyor. Sızlanmıyor. Sadece ona verdiğim her darbeyi alıyor, kalçalarımı her ileri doğru pompaladığımda kıkını bana doğru itiyor.

Ben hızımı artırdıkça başını eğip inliyor, kendimi durduramıyorum. Onun her santimimi almasını izlerken aklımı kaybediyorum. Her santimini alıyor ve her santimini *seviyor*.

"Şu haline bak," diye homurdandım, belini kavradım ve ileri doğru iterken onu sikime doğru geri çektim. "O kadar mükemmelsin ki. Benim olduğuna inanamıyorum."

Bu küçük güzelliği *doğuracağım*. Kirazını sahiplendiğim gibi rahmini de sahiplenmemi engelleyen hiçbir şey yok.

Düşünce bir kez aklıma girdi mi, peşini bırakamıyorum.

Hızımı artırırken dişlerimi gıcırdatıyorum, *sertçe* itiyorum ve itiyorum

Hızlı.

Nefes nefese kalıyor, parmakları çarşafları kavırıyor, vücudu altımda titriyor, ama geri itmeye devam ediyor, her itişime uyuyor, daha fazlası için açgözlü.

"İşte benim kızım," diye homurdanıyorum onu ileri geri sallarken, amcığı o kadar ıslak ki sallanan taşaklarımı ve kaslı kalçalarımı kirletiyor.

Ben onun mükemmel pembe göt deliğine bakarken, "Çok iyi hissettiriyor," diye ağlıyor.

"Söyle," diye hırlıyorum. "Bu amcığın kime ait söyle."

"Sen," diye inliyor, sesi çatlak ve kırık. "Bu senin amın. Tamamen seninim."

Ona çarpıyorum, şimdi daha sert, *daha derin*, her şeyimle onu becerirken kalçalarım şaklıyor. Vücudu bunu kabul ediyor, hoş karşılıyor, kontrolden çıkmasını engelleyen tek şeymiş gibi çarşaflara tutunuyor.

"Bu doğru," diye homurdanıyorum, saçlarını yumruğumla kavırıyorum ve gücümü hissedebilmesi için başını geriye çekiyorum. "Sen benim için yaratılmışsın. Söyle bunu."

"Öyleydin," diye . "Lanet olsun Cash, senin için *yaratılmıştım*."

Neredeyse o anda boşalacaktım. Adımı söyleme şekli, kendini bana tamamen teslim edişi-daha önce hiçbir şeyi bu kadar kötü duymaya ihtiyacım olmamıştı. Ve şimdi onu duyduğuma göre, serbest bırakmaya hazırım.

Etrafından dolanıyorum ve bir elimi kalçalarının arasına sokuyorum. Burası çok ıslak ve sıcak. Çok sıcaktı. Daha sert, daha hızlı iterken parmaklarımla tıkanmış klitorisini ovuyorum, adımı haykırana kadar ona vuruyorum. Başka bir orgazm onu çarpmadan bir saniye önce vücudu sıkıca kilitleniyor.

Onun sıcak küçük amcığının tekrar üzerime boşaldığını, sıcaklığın titreştiğini, sikimi sağdığını, bunun için yalvardığını hissettiğimde tüm kontrolümü kaybediyorum.

Çözülüyorum. Kendimi derine gömdüm ve *sertçe* boşaldım, sıcak tohumumu içine dökerken vahşi bir canavar gibi haykırdım, onu doldurdum ve

Bu mükemmel küçük bakire amcığı kendiminmiş gibi işaretliyordum. Ona verdiğim her şeyi alıyor, inliyor ve önümde titriyor.

Çok yoğun. Sıcaklık çok bunaltıcı. Kendi bedenim titriyor ve daha fazla dayanamayana kadar titriyor ve kızıma uzanarak onun yanına çöküyorum.

Onu kendime çekiyorum, içime çekiyorum, kollarımın güvenliğine sokuyorum.

Gözleri kapalı. Yumuşak, lezzetli iniltileri kulağımı dolduruyor. Bu hayatımın en güzel anı ve ben *çok şey* yaptım.

Yirmi yıldır bir rock yıldızıyım.

Ama bu... Bebeğimi tutmak. Onun tamamen benim olduğunu bilmek... İşte bunu sonsuza dek hatırlayacağım.

Hatırlayacağım ve üstünde tutacağım.

Lola'nın resmen benim olduğu gece.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Lola

Semnuniyet vücudumda nabız gibi atıyor, sabahları yüzümde bir gülümsemeyle uyandığımda sahip olduğum her eklemde, kemikte ve organda yankılanıyor.

Cash'in büyük ve rahat yatağında -şimdiye kadar uyuduğum en yumuşak, en lüks yatak- uzanırken bir inilti tutuyorum kendimi. Yastığa gömülüp tavandaki açık kirişleri aydınlatan sabah güneşine bakarken ev sessiz, sadece huzurlu ve mutlu kalbimin yavaş atışları var. Burada uyanmaya alışabilirim.

Çarşafın altında çırılçıplak yatıyorum ama kendimi savunmasız hissetmek yerine evimde gibi hissediyorum. Cash'in yanında güvende olduğumu biliyorum.

Onu yanımda uyurken görmeyi umarak arkamı dönüyorum ama yatak boş. Odanın diğer ucunda, üzerinde boxer külotuyla piyanosunun başında oturuyor. Onu çalışırken izlerken gülümsüyorum. Elleri ileri geri ediyor, parmakları tuşların üzerinde dans ediyor. Hiçbir tuşa basmıyor.

Çünkü beni uyandırmak istemiyor. Ne kadar tatlı.

"Oynayabilirsin," diyorum çarşafı göğsümün üzerinde tutarak doğrulduğumda. Geniş omzunun üzerinden bana bakıyor ve bana öyle sıcak bir gülümseme veriyor ki kendimi evimde hissediyorum, sanki buraya aitmişim gibi yatakta, bu evde, bu anda, onunla, sonsuza dek.

"Seni uyandırmak istemedim," diyor, saçları çok şirin ve yanlışı yerlerden kalkmış. "Huzur içinde uyurken çok güzel görünüyordun. İçimi bir şarkı doldurdu."

"duyabilir miyim?" Bunun gerçek hayat olduğuna inanarak soruyorum. "Hâlâ ham ama..."

Tekrar piyanoya döner ve o çaldıkça güzel notalar odayı doldurmaya başlar.

Çok güzeldi. O kısık sesiyle şarkı söylemeye başladığında gözlerim doluyor.

*"Sabahları gölgeydim, Gökyüzünü
hiç temizlemeyen yağmur. Eskiden
olduğum kişinin bir hayaletiydim,
Tanıyamadığım günler yaşıyordum."*

Yumuşak çarşafı etrafıma sarıyorum ve piyanoya doğru ilerliyorum, uzun çarşaf bir gelinlik gibi arkamdan sarkıyor.

Cash'in çıplak kaslı sırtı, parmakları tuşlar üzerinde dans ederken dalgalanıyor ve geriliyor. Piyanoya yaslanıyorum, yüzünü izliyorum, alnının konsantrasyonla çatılmış halini seviyorum.

*"Sessizliği bir çapa gibi taktım,
Yavaşça boğuluyor ve hızla batıyor.
Aşk sadece yabancılar için kullanılan
bir kelimeydi ta ki sen gelip bunu
paramparça edene kadar."*

Bana bakarken güzel kahverengi gözleri parlıyor, parmakları aniden duruyor.

"Sahip olduğum tek şey bu."

"Bu iyi," diyorum, beni böyle gördüğünü bilmek biraz tıkanmış hissettiriyor. "Çok iyi."

"Nakarat için seksi bir ses kullanabilirim."

Gülümsüyorum. Bence sesi yeterince seksi.

"Neden o çarşafı bırakıp piyanomun üzerine çıkmıyorsun?" diye homurdanıyor, beni bir aşağı bir yukarı süzerken gözleri doyumsuzlaşıyor. "Çıplak ilham perime bakabilirsem daha iyi düşüneceğim."

Çarşafı indirirken sırtıyorum. Ondan saklanmak zorunda değilim.

Yanında piyanonun üzerine çıkıp bacak bacak atarken kısık ve aç bir homurtu çıkarıyor.

"En baştan alalım," diyorum.

Çıplak göğüslerime bakıyor ve oturduğu yerde kalmak için mücadele ediyormuş gibi derin derin nefes alıyor.

"Odaklanın Bay Edwards," diyorum ayak parmaklarımla şakacı bir şekilde omzunu iterek.

İnleyerek başını sallar, telefonunun kayıt tuşuna basar ve şarkıyı baştan çalmaya başlar.

Tekrar şarkı söylerken gözlerimi ondan alamıyorum, tanıştığımız an hakkında şarkı söylediğini biliyorum. Birbirimizle tanışmamızın benim için hayatımı değiştirdiğini biliyordum ama onun için de bu kadar sarsıcı olduğunu fark etmemiştim.

Nakarat geldiğinde şarkı söylemeye başlıyorum, kelimeler ...

"Zırhındaki çatlakları öptüm,

Seni bir bütün olarak tutan kurtları

besledim. Tüm gölgelerinle dans et

Ta ki beni ruhuna kazıyana kadar."

Ben şarkı söylerken çalıyor, gerilimi artırıyor. Güzel bir balad olacak. Gitarıyla çalmasını duymak için sabırsızlanıyorum.

Göğüslerime bakıyor ve konsantrasyonunu kaybederek yanlış tuşlara . Çalmayı bıraktığında sırtıtmaktan kendimi alamıyorum.

"Üzerime bir şeyler giyeyim mi?"

Başını şiddetle sallıyor. "Şimdi neden gidip böyle aptalca bir şey yapasın ki?"

Bacaklarımı tutup beni önüne çekerken kığım piyanonun üzerinde gıcırıyor.

"Böylece yazabiliriz," diyorum bir sıcaklık hissederken.

Güçlü ellerini dizlerime koyup yavaşça bacaklarımı açarken, "Artık yazacak havada değilim," diyor.

Ona tamamen maruz kaldığım için keskin bir nefes alarak arkama yaslanıyorum.

Gözlerindeki bakış... Çok ateşli... Çok fazla eğlence vaadi... "Biraz ara verelim," diye homurdanıyor. Titriyorum, onun sıcaklığını hissediyorum

Karıncalanan amcığımın üzerine nefesini bıraktı. "İlhamın *tadına* bakmam lazım."

"Bekle," diyorum, her kelimeyi kaydeden telefonunu durdurmak üzere uzanırken.

Bileğimden tutup beni durduruyor. Yaramaz bir sırıtışla, "Bırak aksın," diyor. "Çıkardığın seksi seslere bayılıyorum."

Onu kendi bırakırken sırtıyorum.

Aç bir iniltiyle bacaklarımın arasında hareket ediyor ve ağzı ıslak ateşime değdiğinde, tatlı, güzel, ünlü ağzının her tarafına boşalana kadar inleyerek ve dilinin üzerinde kıvranarak yeniden çözülüyorum.

EPILOGUE

Lola

Sekiz ay sonra.

I Albümümüzün çıkacağı gün, ama Cash'in evinde her şey o kadar sakin ki bunu asla anlayamazsınız. Aslında oraya Cash'in evi demeyi bırakmalıyım. Öyle dememden nefret ediyor. Evimizde her şey bu kadar sakin.

Kanepede uzanıyorum, o kadar hamileyim ki patlayacakmışım gibi hissediyorum, ayaklarım Cash'in kucığında kitabımı okuyorum. Dün geceki beyzbol maçını sessiz bir şekilde izlerken ayaklarıma masaj yapıyor. Kitabımın üzerinden ona bakıyorum ve gülümsüyorum. Onu sabahları çılgın dikenli saçları, inatçı yanakları ve büyük boy bornozuyla görmeyi seviyorum.

Onu bu şekilde sadece benim görebilmemi seviyorum. Herkes cilalı, şık Cash'i görüyor ama ben bunu da görüyorum. Evde Cash. Cash rahat. Cash tamamen benim.

"Neye gülüyorsun?" diye soruyor parmaklarını ayak parmaklarımdan arasına sokup onlara masaj yaparken.

"Saçını beğendim," diyorum alt dudağımı ısırarak.

Başını sallıyor ve etrafına bakıyor. "Kovboy şapkam nerede?"

"Hayır," diyorum, topuklarımdan bacaklarına bastırarak onu yerinde tutuyorum. "Bayıldım. Çok şirin."

Başını tekrar sallıyor ama oyuna geri dönerken yüzünde bir sırıtma var.

"Serbest bırakılacağın için gergin misin?" Ona sordum.

Kahvesinden bir yudum alıyor ve uzun ve sert bir nefes veriyor.

"Bilmiyorum.

Bu çok garip."

"Neymiş o?"

"ama ."

Doğrulamaya çalışıyorum ama hamile bir deniz aygırı gibi hissederken zor oluyor, bu yüzden iç çekerek tekrar yere yığılıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"O albümü seninle kaydetmek hayatımın en güzel anıydı" diyor. Gülümsüyorum çünkü ben de aynı şekilde hissediyorum. Kendinizi yaratıcı bir sisin içinde kaybetmek yeterince eğlencelidir, ama ruh eşinizle birlikte o sisin içinde kaybolduğunuzda? Tanrım, hiçbir şey bunun yerini tutamaz. Bu anıları hayatımın sonuna kadar saklayacağım.

"Albüm mükemmel," diyor. "En azından benim için öyle. Bir kelimeyi, bir akoru ya da herhangi bir şeyi değiştirmezdin. Şimdiye kadar yaptığım en sevdiğim şey bu."

"Peki, ne için endişeleniyorsun?"

İç çekiyor. "Hayranlarımın ne düşündüğü hiçbir zaman umurumda olmadı," diyor. "Ama bu sefer... Bilmiyorum. Onları hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum."

Zorla ve homurdanarak oturur pozisyona geçmeye çalışırken gülümsüyorum ve bu sırada nefesim kesiliyor. "Aww. Hayranları önemsiyorsun."

Yüzü buruşuyor ve ben gülüyorum. "Bu mu yani?"

O çok sevimli, ben bile yapamam. "Bu iyi bir şey Cash. Onları takdir ettiğini gösteriyor."

Tekrar televizyona dönüyor ama maçı izlemiyor. Düşünüyordu.

"Biliyor musun, bence haklısın."

"Sen iyi bir adamsın Cash," diyorum başına uzanırken. Eğiliyor, böylece dikenli saçlarını öpebiliyorum. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Sabahı ev mutluluğu içinde uzanarak geçiriyoruz ve bundan daha iyisini isteyemezdim. İlk bebeğimiz bir ay içinde doğacak ve küçük kızımız için her şey hazır. Sabırsızlanıyoruz.

Hamile olduğumuzu öğrenir öğrenmez evlendik. Hamile olduğum için evlenme teklif etmediğini biliyorum. Harika erkeğimde yüzük zaten vardı. Hemen oracıkta çıkardı.

Parmağımdaki pozitif hamilelik testini tutarken banyo .

O gerçekten mükemmel bir adamdı. Biz tanışmadan önce, çok fazla içki ve sigara içtiğine dair magazin dedikoduları vardı, ancak adamın bir yudum alkol aldığını hiç görmedim ve bir kez bile sigara kokmadı. Bu konuda hiçbir şey söylemedi ama menajeri Bret bana bir keresinde benimle tanıştığı anda hepsini bıraktığını söylemişti. Bu şimdiye kadarki en tatlı şey değil mi?

Yemekten sonra menajerim Karen aradı. Dışarıda oturmuş, güneş batarken çiftlikte koşturan atları izliyoruz.

Rekor bir canavar. O kadar çok rekor kırıyoruz ki, o saymayı bitirdiğinde ben bile hepsini hatırlayamıyorum.

"*Bir sonraki seviyedesin,*" diyor Karen. Sesindeki gururu duyabiliyorum. Benimle lisedeyken, yatak odamdan YouTube'a video yüklerken tanışmıştı. "*Hayır. Sen yeni bir seviyedesin. Keşfedilmemiş bir bölgedesin.*"

Ona her şey için teşekkür ederken gülümsüyorum.

Yeni bir seviyede değilim. Ben sadece benim. Ve Cash de sadece Cash.

Biz sadece insanız. Birbirine delicesine aşık ve yolculuğumuzun yeni bir aşamasına başlamak üzere olan insanlar.

Alçakgönüllü olmalıyız. Büyük kafalara sahip olamayız.

Bir aydan kısa bir süre içinde bir bebeğimiz olacak ve bu bebek ailesinin kim olduğunu umursamayacak. Pantolonumuzun ne kadar büyük olduğunu düşünürsek düşünelim bizi küçültecek.

"Ee?" Cash o muhteşem kahverengi gözleriyle bana bakıyor. "İyi miyiz?"

"Çok iyi," diyorum kasıla kasıla yanına gidip kucağına otururken. Her zamankinden ağırlım, ama ağırlığımı bacaklarına verdiğimde bir iniltiyle savaşıyor.

"Aslında Bay Edwards," diyorum eğilip dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirirken. "Bence biz mükemmeliz."

Harika erkeğim ağzını kaldırıp beni öpmeden önce, "Bana doğru geliyor," diyor.

Plak satışları güzeldir.

Ama buradaki?

Gerçek ödül bu.

EPILOGUE

Nakit

Bir yıl sonra...

T Lola ve ben sahneye çıkarken büyük bir kalabalık kükrüyordu. Tezahürat yapan, gülümseyen yüzlerden oluşan bir okyanus. *Uzun zamandan* beri ilk defa, bundan geri çekilmiyorum. Nefret etmiyorum. Sadece heyecanlı insanlara bakarak her şeyi kabul ediyorum.

Kızıma bakarken sırtıtıyorum, o da her şeyi içine çekiyor ve hayranların bize gösterdiği sevgiyi seviyor.

Otuz beş şehir. Bir uluslararası turne. Birlikte yaptığımız, her parçasında aramızda yanan tutku ve ateşin sızdığı yepyeni bir albüm.

Bu albümü Lola ile kaydetmek hayatımın en güzel zamanıydı. Hiç bu kadar yaratıcı hissetmemiştim. Hiç bu kadar anın içinde olmamıştım. Aşk ruh eşim ve yaratıcı ruh eşimle aynı anda çalışmak gibiydi. İşte o böyle biri. O benim her şeyim.

Lola elimi tutuyor ve kollarımızı kaldırıyoruz. Kalabalık patlıyor. Kulakları sağır ediyor. Tezahüratların vücudumda yankılandığını hissediyorum.

Onunla ilk tanışmamdan sonra içimden dökülen şarkı - Country Heat - yayınlandığı günden beri bir numara. Canavar gibi bir hit.

Her şeyi ona borçluyum. O benim ilham perim. O benim kurtarıcım. O benim her şeyim.

Küçük kızımız Monica, Lola'nın annesiyle birlikte sahne arkasında. O da başka bir güneş ışığı. Bu yaşlı adamın hayatı gittikçe güzelleşiyor.

Ellerimizi indirip gitarlarımızı alırken Lola bana bakıyor ve gülümsüyor. Başımı bateristim Marc'a ve sonra da Lola'nın gitaristleri Sasha ve Rachel'a sallıyorum. Onlar bizim iyi arkadaşlarımız ve erkek arkadaşları Graham Marshall ve Stranger Danger'dan Tristan Rowe ile birlikte sürekli onlarla takılıyoruz. İki yıl önce Graham Marshall'ın partisinden üç muhteşem çiftin çıkmasını hâlâ gerçeküstü buluyorum Müzik endüstrisinde böyle bir şey ne zaman olur ki?

Gitarımın askısını omzuma atıp, menajerlerimiz Karen ve Bret'in el ele bizi izlediği sahne tarafına bakıyorum. Onları tanıştırdığımızda hemen etkilendiler ve çok çabuk kaynaştılar.

Bret için çok mutluyum. Yıllar boyunca onu çok zorladığımı biliyorum ama o günler geride kaldı. Şu andan itibaren onu rahat bırakıyorum. Hatta gelecek ay yapacakları tatilin masraflarını bile ben karşılayacağım - cennetin ortasındaki küçük bir Yunan adasında üç haftalık bir konaklama. O bunu hak ediyor.

"Nasılsın Tennessee?" Lola mikrofona söylüyor ve herkes alkışlıyor.

Herkesin bu kadar mutlu olmasına bayılıyorum. Tüm o pozitif enerjiyi içime çekiyorum ve ruhumu beslemesine izin veriyorum.

Bir zamanlar bundan nefret ederdim ama şimdi bunun için minnettarım. Her hayran için, her etkileşim için ve müziğimizin bu harika insanlar için hayatı biraz daha tatlı kılabildiği her an için.

Bu bir hediye.

Lola bana bunun insanlara dokunmanın bir yolu olduğunu gösterdi. Onlarla iletişim kurmanın. Artık bunu hafife almıyorum. Değer veriyorum.

Albümümüzden ilk şarkı olan *Struck By You'yu* çalmaya başlıyoruz ve kalabalık bize , şarkı söylüyor, dans ediyor ve sanatımızı ne kadar sevdiklerini ve takdir ettiklerini bize .

Onların enerjisinden ve heyecanından besleniyoruz. Hiç bu kadar coşkuyla çalmamıştım, yırtarcasına şarkı söylememiştim ve kız arkadaşım ile sahnede dans etmemiştim. Parmak uçları gitar telleri yüzünden ağrıyor ama bu iyi hissettiriyor. Acı nostaljik bir his, tıpkı eskiden günde on sekiz saat çalarken, gitarımı hiç bırakmak istemezken acıdığı gibi.

Bu yeni hayat anlayışı... Bu yeni zihniyet... Hepsi
Lola sayesinde. Hepsi onun sayesinde.
Beni daha iyi bir insan yaptı. Onun hak ettiği adam olmak istiyorum.
Tüm başarılarım, hayranlarım ve servetim için minnettarım ama
onun için tüm bunlardan bir saniyede vazgeçerdim.
En ona minnettarım. Hayat artık
bir kabus değil.
güzel melek hayatımdayken, hayallerim gerçek oluyor.

EPILOGUE

Nakit

Otuz Yıl Sonra...

"W Burada mı?" Odada etrafıma bakınıp sevgilimi ararken kendi kendime mırıldanıyorum. Burası sektördeki en yetenekli müzisyenlerle dolu ama ben en sevdiğimi arıyorum.

En sevdiğim şarkıcı, en sevdiğim insan ve tüm dünyadaki en sevdiğim şey. Benim Lola'm.

Onu ne zaman bulamasam içimde hep o gergin, sinirli his oluşmaya başlıyor.

BeatBox Ödülleri'ndeyiz - en prestijli müzik ödülleri - ve en önde oturuyoruz. Müziğe yaptığım katkılardan dolayı Yaşam Boyu Başarı Ödülü'nü alıyorum, ancak bu dünyaya kazandırdığım müziğin, dünyaya kazandırdığım harika çocuklarla kıyaslandığında bir hiç olduğunu düşünüyorum. Ama kimse bunun için ödül vermiyor.

Gösteri başlamak üzere ve karım hala burada değil. Lola'yı arıyorum ve ışıkları söndüğünde nefesimin altında küfrediyorum. Gösteri yeniden başlıyor, reklamlardan dönüyor.

Umarım ödülü aldığım yer burası değildir. Orada konuşmamı yaparken ruh eşim koltuğunda olmasaydı ölürdüm.

Uzun zaman önce tuvalete gitti... Nerede o?

Müzik çalıyor ve gösteri tekrar başladığında kendimi kaybolmuş hissediyorum. Perdenin arkasından bir kadın sahneye giriyor ve onun karım olduğunu anlamam bir iki saniye sürüyor.

Lola tüm spot ışıklarından parlayan göz kamaştırıcı gümüş elbisesiyle mikrofona doğru yürürken koltuğa gömülüp gülümsüyorum. Seyirciler alkışlarken o da bana sırtıyor. Herkes Lola'yı seviyor. Nasıl sevmezsiz ki?

Ödülü alacağımı biliyordum ama Lola'nın bana takdim edeceğinden haberim yoktu. Bunca zamandan sonra hâlâ bazı numaraları var.

Onu kalabalığın önünde gururla dururken izlerken gülümsüyorum, tamamen rahat görünüyor. Seyircilerin önünde her zaman çok iyi olmuştur. Sahnede her zaman çok doğal olmuştur. Onu izlemeyi seviyorum ve şu an da farklı değil. Koltuğumun kenarındayım.

"Cash Edwards'ın gür sesini ilk duyduğumda on üç yaşındaydım," diyor, odadaki kalabalığa konuşuyor ama sadece bana bakıyor. "Odamdaydım, telefonum çaldığında yatağında oturuyordum. Kuzenim bana şarkıyı göndermişti. *Broken Rancher*. Play tuşuna bastığımı hatırlıyorum ve sonra tüylerim diken diken olurken dimdik oturduğumu hatırlıyorum. Kendimden geçmişim. Sarsılmışım. Cash'in derin, ikonik sesiyle büyülenmişim. Hiç bu kadar büyüleyici bir ses duymamışım. Ve o anda şarkıcı olmak istediğimi anladım."

Beni iyi yönde değiştiren bu kadını izlerken göğsümün ağrıdığını hissediyorum. Çok şey yaptık. Dört harika çocuğumuz oldu, altı inanılmaz albüm yarattık, hayır kurumlarına milyonlarca bağışta bulunduk ve dünyanın dört bir yanındaki hayranlarımızla buluşarak eğlendik. Ama benim için en anlamlı olan küçük şeyler. Ona kahve getirdiğimde bana sevgi dolu bakışı, ayaklarını ovduğumda çıkardığı ses, kulağıma yumuşak sözler fısıldarken ellerinin sıkı omuzlarımdaki hissi beni macuna çeviriyor. Bunlar gerçekten değer verdiğim anlar. Sadece bizim için olan anlar. Herhangi bir ödül kazanmayacak ya da televizyonda yayınlanmayacak ama her biri kalbimde yaşayan anlar.

"Bu gece, Yaşam Boyu Başarı Ödülü'nü biricik Cash Edwards'a takdim etmekten onur duyuyorum."

Sahneye çıktığımda etrafımdaki herkes ayağa fırlıyor, alkışlıyor ve tezahürat yapıyor.

Alkışlar güzel ama yanına gittiğimde kız arkadaşımın bakışı cennetten çıkma gibi. Bana kupayı uzatıyor ve ben de dudaklarından öpüyorum, keşke evde sadece ikimiz olsaydık diyorum.

"Teşekkürler bebeğim," diye fısıldıyorum kulağına. "Sıra sana geldiğinde, sana ödülünü takdim etmek için burada olacağım."

Bana sıritarak göz kırpmıyor. "İyi edersin."

Mikrofonun önüne geçtiğimde kalabalık hâlâ kükrüyor, elim hâlâ kız arkadaşımın elini tutuyor.

"Konuşmalarda pek iyi değilimdir," diyorum Lola'ya gülümseyerek. "Ama şarkı söylemekte oldukça iyiyimdir. Müsaade ederseniz kız arkadaşım ile birlikte bir şarkı söylemek istiyorum."

Ben de sürprizlerle doluyum. Yapımcılar gitarlarımızı alıp aceleyle çıkarken Lola bana gülümseyerek başını sallıyor.

Onları alıyoruz ve kayışlarını omuzlarımıza sarıyoruz, kalabalıktaki insanların kocaman gözlerine ve kocaman gülümsemelerine bakıyoruz.

Bir zamanlar, herhangi biriyle yer değiştirebilirdim. Ama şimdi Lola'ya ve kurduğumuz inanılmaz hayata sahibim, hayatımı dünyadaki tüm zenginliklere değişmem. İhtiyacım olan her şeye sahibim.

Parmaklarımı gitarda tıngırdatarak *Country Heat* çalıyorum. Lola bunu fark edince gülümsüyor ve bana katılıyor.

Mikrofona yaklaşıyoruz, onu güzelce paylaşıyoruz ve bu harika insanlara bir gösteri sunmaya başlıyoruz.

Bir muhteşem zaman
daha. Sadece ben ve
kızım.

Son

Haberler, kapak , güncellemeler, bonus bölümler ve ücretsiz bir kitap için Olivia T. Turner'ın e-posta listesine kaydolun!

[Buradan Kaydolun](#)

MORE OTT

Dağlarda Kaybolmak *Greene Dağ Çocukları #1*

Önemli bir şey değil! Sadece geceyi ateşli ve gizemli bir dağ adamıyla geçiriyorum. Tek başına. Onun تنها dağında. Kimsenin çığlıklarımı duyamayacağı bir yerde. Bunda sevilmeyecek ne var?

[Buradan alın](#)

Keskin Nişancı *San Antonio Hyenas #1*

Bunu hâlâ atlatamadım. Karşımda duran Sebastian Kemp. Sebastian Kemp.
Ünlü bir hokey oyuncusu olduğu için yıldızlara kapılmıyorum ya da bunalmış hissetmiyorum. O benim için bundan daha fazlası. O sevdiğim ilk ve tek erkek.

[Buradan alın](#)

Üvey Kardeş Yaz

Yeni üvey kardeşimle zayıflamak mı? Neyim var benim böyle?

[Buradan alın](#)

Koruyucu Canavar

Zorbalık etmek için yanlış kızı seçmişler.
Kızıma eziyet etmenin bedelini ödeteceğim onlara.

[Buradan alın](#)

Çöl Adası

Carson Maye ile ıssız bir adada mahsur kalmak mı? Daha kötü şeyler düşünebilirim.

[Buradan alın](#)

AUDIOBOOKS

Tüm sesli kitap koleksiyonuma göz atın. Aralarından seçim yapabileceğiniz 30'dan fazla!

En sevdiğiniz OTT hikayelerinden her zaman daha fazlasını ekliyorum!

[OTT Sesli Kitaplar](#)

OTT Bültenine Özel ÜCRETSİZ!

[Bültenime Katılın ve Okumaya Başlayın...](#)

FOLLOW ME...

Olivia T. Turner'ın 100'den fazla kitabının tam listesine www.OliviaTTurner.com

adresinden ulaşabilirsiniz.

amazon.com/author/oliviattturner

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

